

AGRUPACIÓ EXCURSIONISTA TALAIA

**XXXVI Marxa Social d' Orientació i Regularitat per
Descripció ---- XXI Intersocial**

13 de Març de 1994

**Canyelles – Cogullada – Sant Miquel d'
Olèrdola – Penyes de l' Escofet**

Comarca: Garraf – Alt Penedès

A.E. TALAIA
XXXVI Marxa Social d' Orientació i Regularitat per Descripció
XXI Marxa Intersocial 13 de Març de 1994

 Agrupació Excursionista Talaia C/ Comerç, núm. 4 Tel. 893 12 57 08800 VILANOVA I LA GELTRÚ	FULL DE SORTIDA
DISSABTE 26 DE FEBRER DE 94	
ITINERARI: _____	
TIPUS DE SORTIDA: PREPARAR MORXA	
COMARCA / ES: _____	
HORA SORTIDA: 3/4 de 8 LLOC DE SORTIDA: COTESUA	
PREU VIATGE, SOCIS: _____ NO SOCIS: _____	
GRUP O SECCIÓ ORGANITZADORA: Grup de Marxes	
VOCAL DE LA SORTIDA: _____	
MATERIAL NECESSARI I EQUIP PERSONAL: _____	
NOTES: dinar a casa.	
ACTIVACIÓ: roda, presa de temps, disposició de controls	
DIA DE COL·LOCACIÓ DEL FULL A LA CARTELLERA: _____	

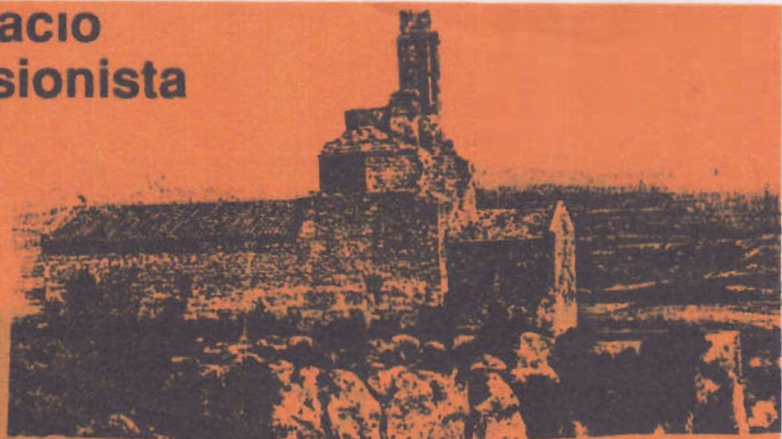
INSCRIPCIONS

Nº	NOM I COGNOMS			Nº	NOM I COGNOMS		
1	Toni Segarra						
2	Jani Ferrer						
3	Lluís Davut						
4	Manel Vidal						
5	Juan Martí						
6	Xavier Salas						
7	Blanca Forgas						
8	Ploracion						
9	Monica Picón						
10	Pitu Blanes						
11	Jani M. Sanchez						
12	Petri Perez						
13	Antoni Oedovàs						
14	Manel Montoliu						
15							
16							

**Agrupacio
Excursionista
Talaia**

Carrer Comerç, 4
Tel. 893 12 57
08800 Vilanova i la Geltrú

XXI MARXA D'ORIENTACIÓ PER DESCRIPCIÓ (XXXVI MARXA SOCIAL)

13 DE MARÇ DE 1994

Lloc de sortida:

CANYELLES

**Ep! Personal!
Us esperem a la
36a Marxa per Descripció!
Inscriuiu-voooooossss!!!**

Un any més us invitem a participar en la Marxa d'Orientació per Descripció que organitza l'Agrupació Excursionista TALAIA de Vilanova i la Geltrú per al proper dia 13 de MARÇ.

Enguany l'itinerari transcorre pels rodals dels conjunt monumental de St.Miquel d'Olerdola, afegint a la bellesa paisagística un innegable interès arqueològic. L'organització ha configurat un itinerari circular, amb sortida i arribada des del poble de CANYELLES, que enllaça els millors indrets dels dos termes.

La sortida de la cursa s'efectuarà al costat del casal municipal, no gaire lluny de la carretera que de Vilanova i la Geltrú mena a Vilafranca del Penedès. El primer equip rebrà l'ordre de sortida a **2/4 de 8 del matí**, preveient-se la seva arribada als vols de migdia. El recorregut ateny uns 15 km. Així, doncs, hom preveu fer el repartiment de premis poca estona després d'haver arribat el darrer equip.

Com sempre, els marxadors, ensems de les fulles descriptives, disposaran d'un mapa a quatre tintes i, al final, rebran un opuscle explicatiu i complementari de la cursa efectuada.

US HI ESPEREM !

REGLAMENT

ORGANITZACIO

L'AGRUPACIO EXCURSIONISTA TALAIA organitza la XXI Marxa d'Orientació per Descripció i XXXVI Marxa Social.

INSCRIPCIONS

Podran participar a la Marxa els qui pertanyin a entitats federades o grups excursionistes a partir dels 14 anys d'edat; si bé en companyia d'un adult hi podran participar amb una edat inferior. També hi podran prendre part tots aquells socis de l'Entitat que no siguin de la Comissió Organitzadora. Les inscripcions dels equips, formats per dues persones, podran fer-se a l'A.E.Talaia, carrer Comerç nº 4, del 1 de març al 11 de març de 1994, cada dia de vuit a deu del vespre. Aquells equips que vulguin participar sense haver-se inscrit prèviament hauran de pagar un valor duplicat per a inscriure's. El sorteig per establir l'ordre de sortida dels equips tindrà lloc a l'A.E.Talaia el dia 12 de març de 1994 a les vuit del vespre, en presència d'aquells delegats d'entitats excursionistes que vulguin assistir-hi. Els drets d'inscripció seran de 1200 Pts. per equip.

SORTIDA

Es donarà al costat del Casal Municipal de Canyelles. El primer equip sortirà a dos quarts de sempre en lloc visible. Si algun equip es presenta amb retard a l'hora que se li havia assignat, se li donarà l'ordre de sortida que determini l'organització.

EQUIPS

Tots els marxadors hauran de dur motxilla i el distintiu d'identificació que els correspongui, sempre en lloc visible. Un cop formalitzada la inscripció, només podrà canviar-se el component d'un equip abans de la sortida prèvia comunicació a l'organització i acceptació del canvi per part d'aquesta. Cada entitat participant nomenarà un delegat, el qual serà l'única persona facultada per comunicar-se amb l'organització.

DOCUMENTACIO

El dia 12 de març després del sorteig es lliurarà als delegats de cada entitat la documentació i els distintius d'identificació corresponents als seus equips. Aquest material també es podrà recollir abans de donar la sortida el dia de la Marxa. La documentació lliurada consistirà en:

1. Tots els fulls de la descripció de l'itinerari.
2. El full de ruta perquè els controls puguin anotar-hi el pas.
3. Un mapa inèdit de la zona, imprès a quatre tintes.
4. El reglament de la Marxa.
5. Dorsals d'identificació.
6. Taula de transformació horària.
7. Relat complementari, històrico-geogràfic, de la zona i itinerari seguit. (Es lliurarà l'arribada).

PARADES

Les parades i el temps de descans vindran assenyalades en els mateixos fulls descriptius. A tots els controls sense parada de descans es concedirà un minut de neutralització per compensar la pèrdua de temps en la marcada d'horaris. Hom considera que els controls de pas no ocasionen cap pèrdua de temps. En cap cas es concediran neutralitzacions extraordinàries de caràcter particular. Si cal, per al bon desenvolupament de la Marxa, l'Entitat organitzadora es reserva el dret d'alterar les ja previstes.

CONTROLS

Hi haurà uns controls per anotar l'hora de pas dels equips. A més de la sortida i de l'arribada, hi haurà uns quants controls que figuraran esmentats als fulls descriptius. N'hi haurà uns altres, anomenats de pas, dels quals no es donarà cap referència, en aquest no es marcarà el full de ruta si ja hi consta l'anotació del control següent. Els controls faran l'anotació a mig minut vengut segons consta a la taula de transformació horària. El control no farà l'anotació mentre no hi siguin presents els dos components que formen l'equip. Els controls s'aniran tancant a mesura que l'equip escombra de l'organització comprovi que no quedi cap equip per controlar.

PENALITZACIONS

Cada mig minut d'avançament o de retard entre l'horari efectuat per l'equip i l'oficial es penalitzarà amb un punt. L'omissió d'un control de pas serà penalitzada amb deu punts.

DESQUALIFICACIONS

Serà motiu suficient de desqualificació:

1. Efectuar anotacions o esmenes en el full de ruta.
2. Alterar la composició de l'equip durant la Marxa.
3. No passar els controls segons l'ordre establert.
4. Realitzar el recorregut de la Marxa, total o parcial abans de la sortida oficial de l'equip.
5. Canviar de lloc o amagar les marques posades per l'organització.
6. No portar motxilla durant tot o part del recorregut.
7. Portar objectes sorollosos que puguin molestar als altres participants.
8. Desvirtuar l'esperit de l'excursionisme, de paraula o obra.
9. Demostrar conducta incívica i produir dany a tercers persones, objectes o entorn.
10. Endarrerir-se més de trenta minuts en relació a l'horari oficial, en qualsevol dels controls.

CLASSIFICACIO

Hi haurà tres classificacions. Dues d'elles seran per equips, obeint al caràcter SOCIAL o INTERSOCIAL d'aquests. Una tercera classificació ho serà per entitats foranes.

Tant la classificació general SOCIAL com la INTERSOCIAL s'establirà pel total de punts carregats a cada equip, de menor a major. En cas d'empat classificarà millor:

1. L'equip amb major nombre de controls realitzats amb el temps exacte.
 2. L'equip que tingui més aproximacions de minuts.
- Per la classificació per entitats es totalitzaran els punts aconseguits pels seus tres equips millor classificats. El criteri de classificació serà el mateix que l'establert per a la classificació general per equips.

JURAT DE SORTIDA I ARRIBADA

Aquest Jurat serà convocat abans de sortir el primer equip participant i en finalitzar la prova. Estarà compost de:

- dos membres del Comitè Català de Marxes,
- dos membres de l'entitat organitzadora,
- un representant de l'entitat forana amb més equips inscrits.

Aquest Jurat podrà decidir sobre qualsevol contratemps que pugui esdevenir a la sortida o bé a l'arribada i, davant la possibilitat de suspendre la Marxa, convocarà obligatòriament una reunió de delegats de les entitats participants, ja sigui per decisió del propi Jurat o bé a petició de l'entitat organitzadora.

JURAT CLASSIFICADOR

El compondran el president i dos membres del Comitè Català de Marxes, tres membres de l'entitat organitzadora i el delegat de cada una de les entitats participants que hi vulguin assistir. Aquest jurat es reunirà un cop hagi entrat el darrer equip participant a la Marxa i s'hagin recollit els fulls de tots els controls. S'encarregarà de revisar la classificació provisional lliurada pel control d'arribada i un cop verificada, fent les modificacions que calguin, farà pública la classificació oficial sobre la qual es farà el lliurament de premis. Totes aquelles reclamacions per part dels delegats dels equips seran ateses al moment de fer-se pública la classificació i en un període no superior a 30 minuts. L'entitat organitzadora trametrà a cada entitat participant una còpia de la classificació oficial i puntuació dels seus equips. En cas d'empat en les possibles votacions que puguin tenir lloc, el vot del president del Comitè Català de Marxes o el del representant per ell designat es considerarà determinant. A l'arribada hi haurà un llibre de reclamacions a disposició de tots els equips.

HORARI OFICIAL

Es farà públic un cop hagi arribat l'equip escombra. Havent-se fet públic l'horari oficial, no serà admesa cap reclamació sobre l'horari de pas anotat als controls.

REPARTIMENT DE PREMIS

S'efectuarà el mateix dia de la Marxa i un cop el Jurat Classificador hagi fet pública la classificació provisional, després d'un període de temps per atendre les reclamacions. Totes les queixes que es presentin amb posterioritat als períodes establerts seran ateses i podran modificar la classificació oficial, per bé que no donaran dret a cap canvi en el repartiment de premis.

DISPOSICIONS FINALS

El mal temps no serà obstacle per a la celebració de la Marxa; no obstant això, podrà ésser alterada per l'Organització i suapea si així ho acorden els delegats de les entitats participants convocats pel Jurat de Sortida. Tots els participants a la Marxa hauran de ser posseïdors de la llicència federativa vigent, la qual comporta una assegurança dels riscos d'accident i de les responsabilitats econòmiques pels danys causats a terceres persones no esportives. En el cas de no posseir aquesta targeta, lo qual només serà possible pels socis de l'entitat organitzadora, participants de la marxa social, l'A.E. Talala no es fa responsable de cap dels riscos indicats anteriorment. Qualsevol cas no previst en aquest reglament serà resolt, segons pertorqui, pel Jurat de Sortida, el Jurat Classificador, el Comitè Català de Marxes o la pròpia Entitat Organitzadora.

**Agrupació
Excursionista
Talala**

Carrer Comerç, 4
Tel. 93-893 1257
VILANOVA I LA GELTRU

13 DE MARÇ DEL 1994 XXI Marxa d'Orientació per descripció XXXVI Marxa social

Comarca: Garraf - Alt Penedès

REGLAMENT

XXXVI Marxa Social d'Orientació i Regularitat per Descripció
XXI Marxa Intersocial
13 de Març de 1994

A.E. TALALA

**Agrupació
Excursionista
Talaia**

Carrer Comerç, nº 4
Tel. 893 12 57
08800 Vilanova i la Geltrú

XXI Marxa d'orientació per descripció XXXVI MARXA SOCIAL

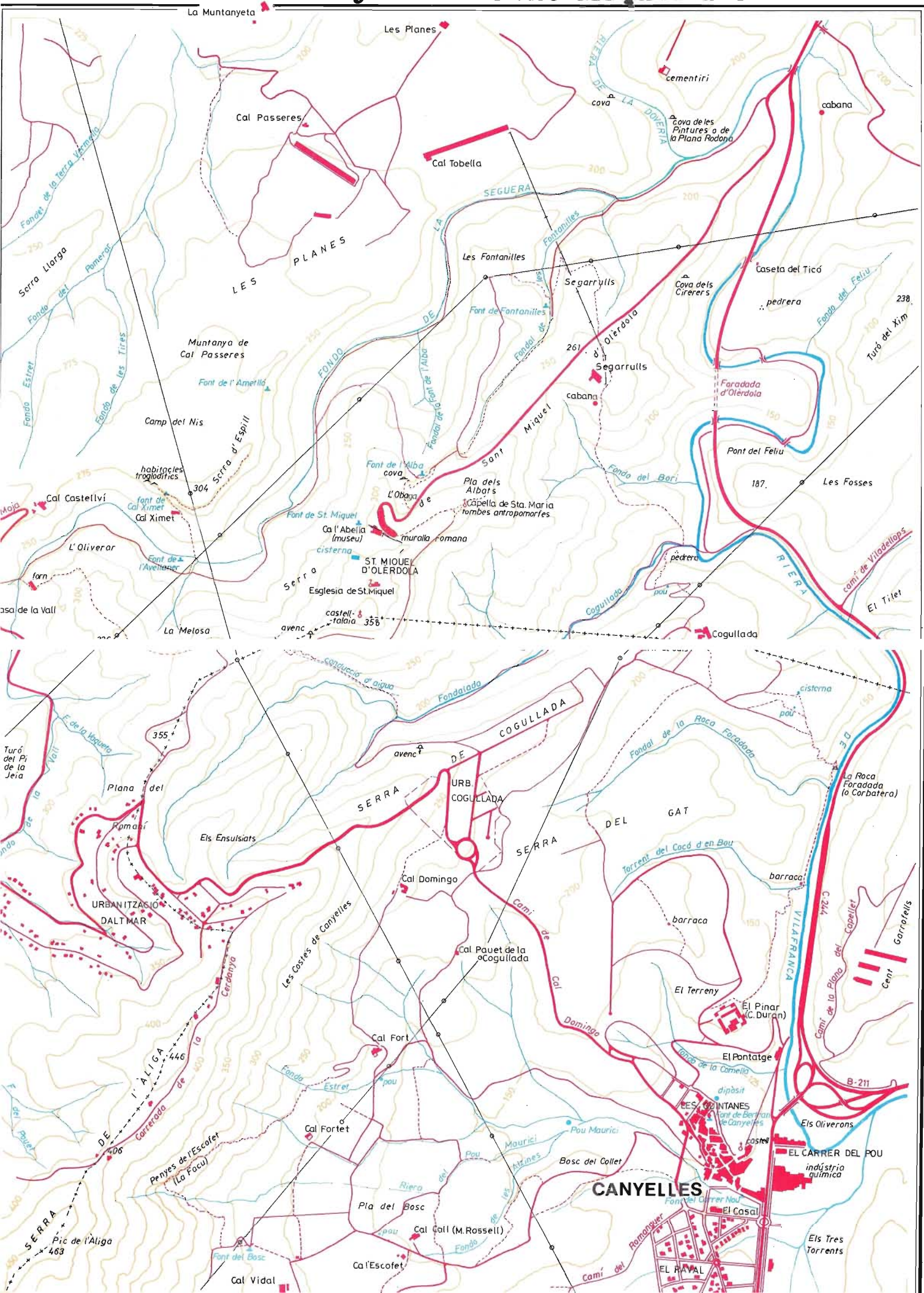
13 de març de 1994

*Canyelles - Cogullada - Sant Miquel d'Olèrdola
Penyes de l'Escofet*

Comarca: Garraf - Alt Penedès

Canyelles ~ Sant Miquel d'Olerdola

En conveni amb:

Generalitat de Catalunya
Departament de Benestar Social

AJUNTAMENT DE
VILANOVA I LA GELTRÚ

Consell Comarcal del Garraf

A.E. TALAIA

**XXI MARXA D'ORIENTACIO PER DESCRIPCIO
(XXXVI MARXA SOCIAL)**

Comarca: Garraf-Alt Penedès

13 març 1994

De la Sortida al Control B

La Marxa s'inicia a l'esplanada del davant del Casal de la població, a la banda on hi ha una renglera d'eucaliptus. Abans els caminaires hauran pogut proveir-se d'aigua de la font que hi ha a pocs metres, a la mateixa esplanada. Sortint, doncs, del costat dels eucaliptus, travessem un torrent i enfilem de dret un carrer asfaltat i ascendent.

A l'esquerra ens queda una farmàcia i dos carrers en angle. Més endavant deixem un altre carrer també a l'esquerra i una placeta a la dreta, on veiem una font i la Casa Consistorial. Continuem pel mateix carrer fins arribar al capdamunt, on desemboca en una altra plaça. La travessem i de seguida girem a la dreta, cap al carrer del castell. Pugem les escales de l'església parroquial i l'anem resseguint per l'esquerra. Passem per sota d'una arcada i pels darreres del castell, seguint un camí asfaltat.

El castell ens queda enrera. Travessem el carrer d'una urbanització. Passem pel davant d'una font i d'una palmera que ens queden a la dreta. Continuem per camí asfaltat, ara a la dreta, pujant. Abans d'arribar al cementiri, girem a l'esquerra per un camí; el cementiri ens queda a la dreta. Continuem planejant per carrer asfaltat. Més lluny, a la dreta, hi veiem un gran casal.

El carrer s'ha fet baixador. El deixarem per girar a la dreta, seguint un altre carrer també asfaltat i descendent en direcció al casal esmentat. El camí baixa i revolta per sota d'unes línies elèctrica i telefònica. S'acaba el camí asfaltat i enllacem amb un de terra. A l'esquerra tenim un marge amb heura abundosa i a la dreta una vall. Fem un revolt a la dreta i el camí va seguint per la part oposada de la fondalada. Comença a pujar. Girem a l'esquerra i continuem amunt. Hem enllaçat amb un camí molt més ample, que continua essent pujador.

Deixem una derivació del camí a la dreta, que va cap al casal, i continuem pel camí ample, amunt. Deixem el camí i una porta verda a l'esquerra i anem a resseguir de molt a prop el mur del gran casal i d'un fronton. El camí gira a la dreta seguint el tancat del casal. A la dreta veiem un observatori i una piscina.

A l'alçada de l'observatori, sortirem del camí i agafarem un senderó herbós entre el bosc, convenientment marcat. El senderó va seguint a la vora d'un marge, és bastant embrossat i cal anar en compte amb les llargues i afilades fulles del càrritx. Al cap d'una estona, el sender fa un revolt a la dreta i travessa les pedres que formen el marge i baixa, sempre entremig del bosc. Molt a prop veiem una carretera i sentim el brogit dels cotxes que hi circulen. Després el camí davalla una mica a la dreta i passem per damunt d'unes plataformes de pedra i fent una giragonsa a l'esquerra fem cap a la fondalada.

Al mig de la fondalada, que és plena d'herbei, hi ha una cabana amb la porta oberta, que ens queda a l'esquerra. Travessem la fondalada i anem resseguint la vorera. A l'esquerra tenim el bosc que forma un pendent. Passem per davant d'una fita de la CTNE i a la dreta veiem ja obertament la carretera. El corriol ara s'ha aclarit molt. Passem a ran d'un gran bloc o plataforma de ciment, a l'esquerra. Més endavant també podem veure l'obertura d'una cavitat.

En iniciar una petita davallada i gairebé enfront d'un pi pinyoner, deixem el senderó i pugem per l'esquerra al damunt d'una feixa. Trobem una altra fita de la Telefònica. Creuem un xaragall i continuem amunt entre aromàtiques herbes boscanes; ara la pujada és bastant sobtada. Poc després el camí es va fent més planer. A l'altra banda de la carretera veiem algunes edificacions escadusseres. En un moment donat el senderó esdevé molt confús i -havent passat un baixador esgraonat a la dreta- deixem el corriol i baixem per un segon baixador en direcció a una propera roca foradada, fins a traspasar l'ull d'entrada.

Tornem amunt pel viarany esgraonat i recuperem el sender. Reculem una mica i de seguida, al costat d'una altra fita de la Telefònica, seguim un corriol molt confús i pujador. Anem trobant marques de pintura vermella i verda.

Arribem a un lloc planer i rocós. Decanem una mica cap a l'esquerra i continuem pujant, rasclers amunt. Panoràmica de la carretera i el poble i urbanitzacions veïnes.

Continuem pujant encara que no d'una forma tan sobtada. Deixem el camí pedregós per anar per sender entremig de bosc. Arribem a una extensa esplanada herbosa i curulla de farigoles. Travessem aquesta esplanada en direcció a tramuntana. A l'esquerra, una mica distant, veiem les restes d'un barracó i molt més llunyà i elevat es divisa un campanar romànic. Passem pel costat d'un pcu, que queda a l'esquerra. Al mig del pla hi ha una cisterna de sulfatar; un cop hi som al costat, girem en un angle de 90° a l'esquerra i continuem travessant l'esplanada coberta de mates de farigola i espígol.

Enllacem amb un camí planer i ample entremig d'espessos pins. Es tracta d'un antic camí de carro on encara queden testimonis de les roderes. Passem per una clariana. Per l'esquerra enllacem amb un altre camí, ben ample i desbrossat, i continuem en la mateixa direcció que portàvem. Davant nostre (si el dia és clar), veiem ara més clarament el campanar i església.

Pocs moments després d'haver-lo agafat, deixem aquest ample camí i seguim cap a la dreta, per una altra pista, entremig del bosc.

Arribem aviat a una cruïlla; aquí torcem a l'esquerra. Davant nostre, una extensió de terreny i una bonica masia, amb un notable pi que sobresurt al darrera seu. A l'esquerra un marge de pedra. El sòl és completament cobert de farigoles, talment una catifa olorosa i esplèndida. Arribem al davant mateix de la masia on trobarem el **Control B**.

De la Sortida al Control A : 3,192 km/h / 0,89 m/seg

Del Control A al Control B : 3,970 km/h / 1,10 m/seg

Descans: 25 minuts al Control B per esmorzar. Hi haurà begudes.

A.E. TALAIA

**XXI MARXA D'ORIENTACIO PER DESCRIPCIO
(XXXVI MARXA SOCIAL)**

Comarca: Garraf-Alt Penedès

13 març 1994

Del Control B al Control E

Sortim del davant de la masia i tirem camí amunt tot vorejant-la i deixant-la a la dreta, juntament amb les seves dependències. Deixem el camí, que se'n va cap a l'esquerra, i nosaltres continuem per la dreta, per damunt de sòl herbós, en direcció a una torre d'alta tensió. El camí és baixador. A la dreta deixem el camí que se'n va cap a la masia. Passem per sota de la línia elèctrica. De seguida deixem aquest camí ample i, pel costat d'unes fites, seguim un corriolet a la dreta entremig del bosc. Travessem un camí ample i continuem avall.

Tot seguit desemboquem a un ample camí que agafem en direcció a l'esquerra. Veiem un pou a l'esquerra del camí i a la dreta antigues fites. Al cap de poca estona, al davant mateix d'un corriolet herbós, no molt fressat, que baixa per l'esquerra, deixem el camí ample i agafem un senderó cap a la dreta, tot davallant i saltant algunes feixes pel corriol més fressat.

Anem a fer cap a un ample camí, que seguim en direcció a la dreta. De seguida veiem les restes d'una antiga pedrera, a la dreta. Just abans d'iniciar un revolt a la dreta, deixem el camí i travessem una fondalada, antiga riera, per encetar una pujada entremig d'argilagues o gatoes, mentre anem superant algunes marjades per terrenys antigament cultivats de vinya.

Bastant més amunt, enllacem amb un antic camí que agafem en direcció a l'esquerra, ara planejant. A la dreta veiem un turó rocós i cobert completament d'argilagues. Comencem a veure, al capdamunt, les parets d'una edificació. El camí deixa de planejar i inicia una ascensió entre rasclers i argilagues. Rebutgem un viarany que creuant la fondalada se'n va turó amunt i continuem una estona fondalada endins. Més endavant creuem la fondalada i anem ascendint cap al turó, per un corriolet més marcat i pujador, cap a la dreta. I ja ben al capdamunt, ens dirigim cap a un transformador que veiem proper. A l'esquerra ens queda una cabana de pedra.

Arribem a una esplanada on hi ha el transformador d'electricitat esmentat. A prop nostre una gran masia, antic i conegut restaurant que obre en moments puntuals. Des d'aquest punt, si tenim la sort que ens faci un dia clar, podem gaudir d'una esplèndida panoràmica de la serralada montserratina, la coneguda mola de Sant Llorenç del Munt, i llunyans però visibles, els cims del pre-Pirineu i Pirineu.

Deixem la caseta-transformador i continuem per un camí d'accés a la masia, ben arranjat amb parterres; la gran masia ens queda a l'esquerra. Quan el camí inicia un revolt, el deixem i passem entremig d'uns magnífics carços a la dreta, en direcció a una torre metàl·lica de línia elèctrica i creuem entre argilagues i estepa fins arribar a una carretera asfaltada d'accés a un proper castell. La travessem i continuem en la mateixa direcció que portàvem, ara per terreny planer i amb rocallsos.

Deixem el sòl de rocallsos i, en la mateixa direcció, iniciem un ample sender herbós, baixador, cap a la dreta, flanquejat d'espessa vegetació de sotabosc. Fem una giragonsa cap a l'esquerra i ens acostem a una altra torre d'alta tensió. El camí continua gairebé paral·lel a sota la línia.

En arribar a un punt on s'entrecreuen uns fils de conducció elèctrica, el camí inicia una forta davallada entre vegetació i trams de roca esglaonada. A part que recomanem als marxadors que vagin molt en compte -sobretot si l'ambient fos humit o plujós- ja que és roca llisa i relliscosa, caldrà estar atent a les marques de pintura de l'organització ja que resulta una mica embolicat.

Anem a desembocar finalment a un ample camí que agafem en direcció a l'esquerra. Arribem al costat d'una font molt freqüentada pels coneixedors de l'indret que vénen a proveir-se d'aigua. Molt a prop de la font hi ha una petita bassa.

Deixem la font darrere nostre i passant per la dreta de la bassa, seguim per la fondalada decantant-nos cap a la vorera esquerra. Saltem un reguerot. Poc mes endavant agafem un corriol embrossat i pujador a l'esquerra, i continuem paral·lels a la fondalada, iniciant una lleu pujada, per sota d'una línia d'alta tensió. Pugem a un rocallís que forma uns graons i continuem en la mateixa direcció, sota la dita línia elèctrica. A l'esquerra tenim uns amplis rocallsos. Arribem de seguida a un repla també de rocallís i deixem un corriolet bastant marcat a la dreta. Nosaltres continuem per l'esquerra en direcció a una torre d'alta tensió.

Arribats al costat de la torre, el corriol continua cap a l'esquerra i poc després forma com una placeta. Anem cap a la dreta. Immediatament girem a l'esquerra per camí de terra, herbei i rascler. L'itinerari transcorre una bona estona pel mig del bosc, després surt a camí més obert i corre paral·lel a una fondalada de l'esquerra. Davant nostre veiem altra vegada l'església abans esmentada i edificacions d'un castell.

Enllacem amb un altre camí molt més fressat que ens ve per l'esquerra i girem a la dreta; tornem a entrar en zona boscosa i feréstega i anem per camí flanquejat de càrritxs. A l'esquerra deixem una branca de camí amb senyals de GR (vermell-blanc), el nostre continua planejant o en sentit descendent i bastant ample. Poc més endavant deixem un trencall de camí a la dreta, descendent, i el nostre continua ample i planer.

En arribar a una cruïlla, deixem el camí per girar sobtadament a la dreta i passant pel costat d'una filera de plàtans, que ombregen una pintoresca raconada amb una font, trobem el **control E**.

Del Control B al Control C : 2,958 km/h / 0,82 m/seg

Del Control C al Control D : 3,552 km/h / 0,99 m/seg

Del Control D al Control E : 3,705 km/h / 1,03 m/seg

Descans: 3 minuts al Control E

Durant aquest trajecte es pot recollir aigua.

A.E. TALAIA

XXI MARXA D'ORIENTACIO PER DESCRIPCIO
(XXXVI MARXA SOCIAL)

Comarca: Garraf-Alt Penedès

13 març 1994

Del control E al control F

Deixem la font a la dreta i anem a recuperar el mateix camí d'abans. Deixem la branca dreta i passem pel costat d'un arbre que està marcat amb senyals de GR. Arribem a una bifurcació i agafem el senderó de la dreta, que puja i passa també pel costat d'un arbre amb senyals blanc i vermell. El camí és estret i flanquejat de carços i pins. Deixem a la dreta una branca confusa de corrioret i continuem pel costat d'una pedra amb les mateixes senyals de GR.

Més amunt arribem en una zona on predomina l'heura i amb abundància també de lligabosc i arítjol. El camí fa una giragonsa amunt, cap a l'esquerra. Travessem una fondalada i el corrioret continua enfilant-se; rebutgem un viarany confús a l'esquerra. Arribats a un sender transversal, girem a l'esquerra. Passem pel costat d'una cova, a la dreta.

El camí va a fer cap, tot pujant, al costat d'una carretera. Saltem la seva barana de protecció i tombem en direcció a la dreta fins arribar a un proper revolt. A l'altra banda de la carretera hi ha una notable alzina; creuem la carretera i passem pel costat de l'alzina i, mitjançant un senderó i uns graons fets de troncs, pugem a una esplanada al costat d'un espaiós aparcament de vehicles al davant de les muralles del recinte del castell. Ens dirigim a l'entrada, on trobem el **control F**.

Atenció!

A partir de l'entrada a les muralles, els equips disposaran de **25 minuts d'autoneutralització** perquè puguin donar un cop d'ull al recinte, amb **VISITA OBLIGADA**, durant aquests minuts, a l'**església romànica**, una de les més importants de la comarca penedesenca.

Del Control E al Control F : 3,365 km/h / 0,93 m/seg
No hi ha aigua.

A.E. TALAIA

**XXI MARXA D'ORIENTACIO PER DESCRIPCIO
(XXXVI MARXA SOCIAL)**

Comarca: Garraf-Alt Penedès

13 març 1994

Del Control F al control J

Sortim del mateix portal de la muralla ciclòpia. Amb els murs del recinte darrere nostre, enfilem de cara a llevant un senderó d'herbei i sòl de rocallsos bastant ample, que es fa de seguida estret corriol flanquejat de bardisses; després es torna a eixamplar. Deixem una branca a la dreta i ens dirigim a un pla amb una important necròpolis.

En aquest Pla hi ha **3 minus d'autoneutralització**.

Deixem el Pla i reculem pel mateix camí d'arribada. Trobem de seguida la cruïlla i agafem la branca esquerra, que aviat comença a davallar. Tot seguit tenim una esplèndida i peculiar visió de l'església romànica que hem visitat fa poc i restes de les edificacions castelleres. L'itinerari transcorre ara una estona per un ample i planer camí (marcat amb senyals de GR) entremig de pins. A la dreta, cingleres i baumes. Davant nostre tenim una torre d'alta tensió.

A pocs metres abans d'arribar a un collet herbós, girem sobtadament cap a la dreta on s'endevina un viarany baixador entre espessa vegetació. El seguim fins arribar a una petita clariana entre el bosc. Girem a l'esquerra i ens apareix de sobte l'entrada a una mina amb un tub conductor d'aigua. Entrem a la mina que per aquesta ocasió estarà il·luminada amb llums de carbur. Compte amb el cap ja que el sostre és molt baix.

Hem fet el trajecte de la mina mitjançant el qual hem traspassat el collet de la serra, i sortim a la llum a l'altre vessant, a mitja alçada. Amb la fondalada a la dreta, seguim un corriollet un pèl embrossat i arrapat al vessant esquerre entremig del bosquet de pins. A estones aquest corriol segueix pel damunt mateix de la canal de conducció (pel que cal fer algun equilibri) o bé la ressegueix pel costat, això durant una bona estona. De tant en tant trobarem senyals de pintura groga i hi ha un moment que el sender passa per entre una cosconera.

El camí abandona finalment la canonada per portar-nos directament al capdavall de la fondalada, d'on surt un altre camí, ample i planer, que seguim cap a la dreta. Fa un marcat revolt cap a l'esquerra i continua frondós i planer, després inicia una suau pujada. A l'esquerra, els cingles per sota dels quals hem passat ara fa poc. A la dreta del camí veiem un petit avencó.

Arribem a un entreforc de camins. A l'esquerra hi ha una edificació nova. Nosaltres agafarem un camí pujador, a la dreta. Arribem de seguida a una altra pista, ampla i formigonada, i la seguim cap a l'esquerra, en sentit descendent. En un revolt, poc abans d'arribar al costat d'un pal de formigó, deixem la pista i girem en biaix a la dreta per un senderó entre el bosc. Per sota, a l'esquerra, hi veiem camps de conreu. Passem per una zona de rocalls. El corriol va a fer cap als darreres d'una masia, al damunt de la porta principal de la qual veiem el número 4.

Seguim a frec d'una cort, que ens queda a la dreta. També a la dreta hi tenim quatre dipòsits i a l'esquerra un safareig. El camí és força ample, baixador, i en iniciar un marcat revolt el deixem i continuem endavant, per un senderó herbós, en la mateixa direcció que portàvem. Passem pel costat d'una esplèndida i pintoresca atzavara, a l'esquerra del camí. Més lluny,

divisem una població. Continuem pel senderó, profusament envoltat de vegetació espessa, i una mica elevat pel damunt d'uns camps de conreu de vinya i fruiters.

Durant una breu estona ens queden a la dreta uns marges de pedra, mentre a l'esquerra continuem tenint camps conreats. Tornem a endinsar-nos al bosc i ens allunyem dels camps. Passem pel costat d'un munt de xatarra de cotxes. En arribar gairebé tocant a una masia, deixem el camí i passem pel costat de tres dipòsit que ens queden a l'esquerra. El corriol és ample i herbós i elevat per damunt d'uns camps de l'esquerra.

Troblem un camió cisterna abandonat. Al costat mateix del camió, deixem el camí, llaurat recentment, i seguim endavant per uns ermots. Pugem a dalt d'una feixa amb elevats marges de pedra una mica desfets i continuem endavant per un caminet herbós i una mica confús entre el bosc. El marge ens queda a l'esquerra. Més endavant passem per damunt d'un curt tram pedregós. Durant uns moments ens queden uns marges de pedra a la dreta; hi seguim paral·lels fins que ens n'allunyem decantant-nos cap a l'esquerra i el corriol segueix a la vora d'uns camps de conreu a l'esquerra; a prop seu uns ruscs d'abelles. El caminó s'allunya dels camps i es fa pujador. Entremig de la boscúria, a l'esquerra, entreveiem una edificació pintada de blanc.

El camí segueix una estona pel damunt o al costat d'una marjada i després deriva un xic cap a la dreta. Cal estar atent perquè és una mica confús. Arribem a un tram que és final de tartera, amb grossos blocs de pedra. Al costat mateix d'una còsconera que hi ha al camí, deixem el corriol per on veníem i enfilem tartera amunt, obliquament cap a l'esquerra, quedant-nos a la dreta aquell gran bloc de pedra. Anem ascendint cap al peu de les parets rocoses, freqüentades molt sovint pels escaladors de la nostra entitat on fan les seves pràctiques.

Deixem pràcticament la tartera i arribem en un corriol ben fressat, de sòl terrós, que agafem tot pujant en direcció a la dreta. Arribem al costat mateix d'una altra petita tartera; en aquest punt la creuarem cap a unes grosses branques de pi caigudes; hi passem entremig i arribem gairebé a tocar les verticals parets de roca on hi ha indicades unes vies d'escalada.

Molt a prop de la roca d'escalada girarem a l'esquerra, per estret corriol que va resseguint al peu de la paret acinglerada, tot rebutjant alguns viaranyes no gaire fressats que baixen al fondal. Magnífica panoràmica dels camps conreats que tenim per sota nostre i de la població veïna. Passem per sota d'un tronc abatut que ens barra el pas. Seguim pràcticament pel peu de la paret i en arribar a un petit bosquet de pins a l'esquerra i un pi molt alt i dret arrelat a la paret rocosa, deixarem el corriol per seguir per un altre, terrós i de pendent bastant pronunciat, cap a l'esquerra. Després es torna pedregós i va a parar a un sender que baixa d'una fondalada i el seguim avall, cap a l'esquerra.

Anem a fer cap a prop d'unes feixes de conreu semi-abandonades on el camí s'eixampla. En aquest punt agafem un corriol planer, a la dreta, que va direcció a una torre d'alta tensió. Desemboquem a un camí de carro, al davant mateix d'unes vinyes, i l'agafem en direcció a la torre. Poc abans d'arribar a la torre, deixem el camí de carro i agafem un senderó herbós, a la dreta, entremig del bosc. Fem cap, així, al costat d'una altra font-cocó, envoltada d'una magnífica pineda. **Control J.**

Del Control F al Control G : 4,426 km/h / 1,22 m/seg
Del Control G al Control H : 3,517 km/h / 0,98 m/seg
Del Control H al Control I : 3,858 km/h / 1,07 m/seg
Del Control I al Control J : 3,008 km/h / 0,84 m/seg
Descans: 3 minuts al Control J. No hi ha aigua.

A.E. TALAIA

**XXI MARXA D'ORIENTACIO PER DESCRIPCIO
(XXXVI MARXA SOCIAL)**

Comarca: Garraf-Alt Penedès

13 març 1994

Del Control J al control d'Arribada

Deixem la font darrera nostre i seguim ún sender molt herbós que davalla, tot apropant-se a uns camps cultivats. Davant nostre veiem ja algunes masies o cases esparses de la població veïna.

El senderó herbós fa cap a un rasot que discorre entre marges de pedra. A banda i banda tenim conreu de vinya. Desemboquem a un camí molt ample. Deixem una branca del camí i el marge que se'n van cap a la dreta i nosaltres continuem pel rasot, en la mateixa direcció que portàvem. Ens anem apropant a unes cases. A l'esquerra deixem un camí.

Arribem al costat d'una tanca d'una masia restaurada, a l'esquerra, on uns gossos ens vénen a saludar no massa afectuosament. A l'altra banda, hi ha un altre marge amb una cadena. A la dreta tenim l'entrada a una altra finca.

Al final de la gran finca de l'esquerra, passem el llindar d'un antic i destatalat portal de fusta i entrem en un camí carreter. Aquest fa una giragonsa cap a la dreta i nosaltres continuem en línia recta. Anem paral·lels a uns pals conductors de línia elèctrica.

Al cap d'un moment deixem l'ample camí i ens desviem per l'esquerra i entrem en un corriol paral·lel al que anàvem, rebutjant un branquilló que surt més a l'esquerra. El nostre sender corre paral·lel a uns camps de conreu que tenim a l'esquerra. Poc després creuem per sota d'una línia d'alta tensió. El sender es va allunyant dels camps; planeja.

Més endavant tornem a fer cap a l'ampla pista que abans havíem deixat i la seguim cap a l'esquerra. Sense deixar la pista i rebutjant-ne unes amples branques de la dreta, ens anem acostant a la vila d'on hem sortit. Tot d'un plegat, el camí retomba cap a la dreta i passa pel costat d'un tancat d'una casa de nova edificació, a la dreta.

Arribem a un camí formigonat i girem a la dreta. A l'esquerra deixem un pont que travessa la riera. Ara anem passant pel costat i entremig de noves edificacions i carrers de recent urbanització.

Passada una caseta de transformador, a l'esquerra, girem en aquesta direcció per una altra avinguda ampla i fem cap tot seguit a l'esplanada davant del Casal de Canyelles on finalitza aquesta Marxa.

Del Control J al Control d'Arribada : 4,567 km/h / 1,27 m/seg

**AGRUPACIÓ
EXCURSIONISTA
TALAIA**

Carrer Comerç, nº 4
08800 Vilanova i la Geltrú

XXI MARXA D'ORIENTACIÓ PER DESCRIPCIÓ (XXXVI MARXA SOCIAL)

13 de març de 1994

Comarca: Garraf - Alt Penedès

CANYELLES

Relat complementari

XXI

Marxa d'orientació per descripció

XXXVI MARXA SOCIAL

13 de març de 1994

*Canyelles - Cogullada - Sant Miquel d'Olèrdola
Penyes de l'Escofet*

Comarca: Garraf - Alt Penedès

La Marxa d'enguany roman prop de casa. L'any passat dèiem que, després de diverses anyades de recorregut per comarques veïnes, tornàvem a la nostra **comarca del Garraf** i vam organitzar la cursa a Sant Pere de Ribes. Aleshores tinguérem ocasió de parlar del Garraf, del maltractat massís que dóna nom a la demarcació d'aquesta part del Penedès, i de recordar les seves rieres, entre les quals hi ha la de Canyelles, afluent de la principal xarxa hidrològica del massís garrafenc, representada per la **riera de Begues** i un altre col·lector d'aquesta, la **riera de Jafrà**. També explicàrem que les roques del Garraf són permeables, raó per la qual l'aigua de pluja no pot ésser gaire aprofitada per la vegetació; això fa que sigui la posició més avançada vers el nord dels paisatges mediterranis meridionals dominats, en estat natural, per la màquia de garric i bargalló. En aquest massís calcari, el carç (*Ampelodesma mauritanica*), gramínia molt robusta estesa per l'Àfrica del nord i per les illes Balears, té el seu centre principal de difusió en el territori català continental. El carç és el nom amb què en el Garraf coneixem aquesta canya, que en altres llocs anomenen 'càrritx' i que a casa nostra ha donat diversos topònims, com el **caseriu del Carç** a Ribes, el **fondo de la Carçosa** a Castellet i el **turó de la Carçosa** també a Ribes, entre altres. I entremig de rasclers, fent companyia al carç, s'hi troba el bargalló i el coscó, coneguts en altres comarques per 'margalló' i 'garric', respectivament.

Feta aquesta breu introducció comarcal, hem de parlar de la Marxa, que comença i es clou a Canyelles, amb un itinerari que transcorre pels aiguavessants orientals de la **serra de l'Àliga**, els quals tributen per la part dreta a la **riera de Canyelles**, que en aquest indret és més coneguda per **riera de Vilafranca o del Sepulcre**, denominada antigament així pel fet de passar per la **capella del Sant Sepulcre**, situada a prop de la **Plana Rodona** i digna de ser visitada, ja que es tracta d'una de les poques esglésies romàniques de planta circular, que conté, a més, pintures murals. La **serra de l'Àliga**, amb el seu punt culminant de 463 m, forma part de la Serralada Litoral i en el seu traçat cap al NE es bifurca formant la **serra de Cogullada-El Papiol** cap a llevant i la muntanya de **Sant Miquel d'Olèrdola** vers el nord. Aquestes alçades que citem (l'Àliga, Sant Miquel i Cogullada, en aquest ordre) són l'actual límit occidental del municipi de Canyelles amb el d'Olèrdola, que com veurem, no fa molts segles, eren una sola parròquia i Canyelles una de les quadres del gran terme olèrdolà. La partició, a més de crear una nova parròquia i després un municipi, va servir per decretar una nova comarca, el **Garraf**, i es dóna la paradoxa que dos llocs tradicionalment junts durant centúries, ara no sols estan separats, sinó que pertanyen a contrades diferents

(un del Garraf i l'altre de l'Alt Penedès), tot perquè Vilanova, Vilafranca i el Vendrell no es van entendre i cadascú va fer-se la seva comarca, trossejant el Penedès natural i històric. I per acabar-ho d'adobar, en el cas del Garraf, després de la renúncia de Castellet i d'Oleseta (1989), s'ha quedat en una "comarqueta" de les més petites del Principat. Però la Marxa desconeix aquestes mesquineses, entra a Olèrdola per admirar les restes de l'antigor i torna a sortir per retornar a la seva filla Canyelles, com si volguéssim demostrar que encara queden llaços de convivència maternal.

Canyelles és, doncs, un municipi sorgit a partir de la separació amb Olèrdola i de la creació de la parròquia de Santa Magdalena l'any 1627. Envoltat de muntanyes, de les quals corresponen el **Pic de l'Àliga** al límit d'Olèrdola i el **Montgròs** al límit de Ribes, el terme està drenat per la dita riera de Vilafranca, té una extensió de 14,08 Km² i l'any 1991 eren 730 habitants, quan el 1981 només en tenia 565. El primer esment conegut de Canyelles és de l'any 992 en la donació de Viladellops i com a límit territorial. "Canellas" (així surt documentat) ja va celebrar el mil·lenari amb diversos actes i festes. En el segle XIV, la quadra de Canyelles era possessió dels Marquet, ciutadans de Barcelona. Es creu que el castell fou bastit en aquesta època, ja que com a tal no s'esmenta fins ben entrat el segle XV (1478), quan era propietat de Francí Terrer, cavaller tarragoní que allotjà el rei Joan II en trobar-se de sobte malalt quan era de cacera per la rodalia. La bona acollida i el bon foc que hi trobà no foren suficients per impedir la seva mort, que s'esdevingué un més després.

Més que una obra de caràcter militar, el castell de Canyelles fou una gran mansió on encara es conserven vestigis de la seva anterior magnitud, destacant la torre circular que surt d'un mur emmerletat i una altra edificació de planta circular que, junt amb les grandioses arcades de l'interior, acaben de confi-

Canyelles i al fons, Olèrdola, 1965. Foto: V. Carbonell.

gurar aquesta antiga fortalesa, amb tota seguretat construïda sobre una fortificació més primitiva. La primera dada de l'església de Santa Magdalena és de l'any 1388, però com hem dit, la parròquia no fou creada fins el 1627, gràcies a una concòrdia haguda entre el Baró Joaquim de Terror amb els particulars de Canyelles, cedint la comunitat el seu territori amb les primícies, sota l'aprovació del bisbe de Barcelona.

Un dels últims barons de Canyelles va restaurar el castell i l'església (l'any 1858), aquesta darre-
ra del Patronat del Baró i així fou fins el 1955 en què s'extingí el patronatge en declarar-se el baró de parador desconegut. L'escut de Ramon de Bouffard campeja damunt del portal del temple des de la seva restauració.

Actualment Canyelles, a més del **Casc antic** i la gran barriada nascuda en **el Raval** i **can Xum**, damunt l'antic camí de Vilanova, enclou diverses urbanitzacions consolidades que ocupen la major part del terme: **Les Palmeres**, la **Selva Mervelles** i la **Muntanya del Mar**, a la banda de Vilanova; **Nou Canyelles** i **Califòrnia** a la part sud del poble; **Vora-Sitges**, **Les Amèriques** i **can Roca**, prop de la carretera de Ribes; i **Daltmar** i **Cogullada**, damunt la serra, la primera formant part d'una gran urbanització olerdolana del mateix nom i la segona dintre del Parc Natural d'Olèrdola.

En el programa de la passada Festa Major, es feia esment de la següent classificació urbana: **El poble**, **les Quintanes**, grups de cases de **Cal Govern** o **els Hostalets**, el **carrer del Pou**, el **Raval** i **cal Xum**. En el Raval, l'any 1970, es va trobar aigua a 157 m de profunditat, calculant-se un cabal de 150.000 litres per hora, que fou compartit per les poblacions de Canyelles i de Vilanova.

L'itinerari s'inicia en un lateral de l'esplanada que hi ha al davant del **Casal de Canyelles**, al costat d'una filera d'eucaliptus. Enfilem el **carrer Major** en sentit ascendent. Es passa pel costat d'una placeta on hi ha l'Ajuntament i la font de Fra Pere de Canyelles. **Pere de Canyelles** era dominic orientalista i missioner, que en el Capítol provincial d'Espanya a Toledo, l'any 1250, fou manat a estudiar àrab en virtut de Santa

Obediència i per remissió dels seus pecats.

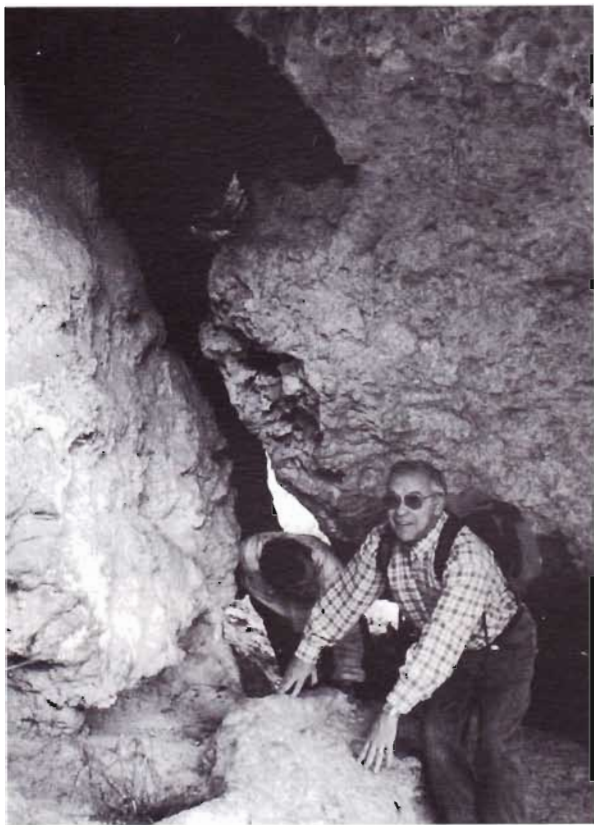
Fet tot el carrer Major, de la **plaça Francesc Mir Pujol** s'agafa el **carrer del Castell** fins arribar a la part més alta, pujant les escales de l'església. Travessant la plaça superior s'encarrila un carreró per dessoria una portalada, per quedar a la part de ponent de la fortificació castellera. S'entra a la barriada de **les Quintanes**, mentre s'observa la serralada de l'Àliga. Una quintana és una porció o camp de terra prop de la població o de les cases de camp. Aquesta antiga barriada de Canyelles és situada a la part més alta del poble i actualment urbanitzada fa goig des que és un sector més del Casc antic, amb una bona colla de cases residencials.

Es passa pel davant de la font de **Bertran de Canyelles**. Aquest personatge fou un dels més notables del prestigiós llinatge de Canyelles, que començà amb el cavaller Dalmau de Canyelles, castlà de Vilafranca l'any 1200. Bertran fou un destacat senyor del segle XIII, segurament nebot de Vidal de Canyelles, bisbe d'Osca (1228-1252). Bertran era home de gran coratge i de caràcter turbulent, mancat d'escrúpols, que l'any 1274 fou autor de la mort del justícia d'Aragó. Perseguit per aquest crim, es va refugiar a la cort vescomtal de Cardona, aleshores en revolta contra el poder

reial. Passats alguns anys, el seu delictes fou oblidat i l'any 1281 vivia a Vilafranca. El 1282 figurava a l'expedició de Pere II el Gran a Barbaria i a Sicília. Desafià Carles d'Anjou, de Reggio estant, a sostenir l'afirmació, feta poc abans, que Pere II havia entrat a Sicília contra dret. Aquesta actitud gallarda degué ajudar-lo a adquirir prestigi a ulls del monarca i participà a les primeres campanyes contra els angevins. El 1285 era al Principat lluitant contra la invasió francesa i fou un dels caps de l'heroica defensa de Girona. Anà amb Roger de Llúria a fer incursions a la costa africana, la més important a Tolometa, demostrant ser un excel·lent guerrer (1289). Més tard serví Alfons II el Franc i Jaume de Sicília, ocupant-se d'estreñer les relacions entre ambdós germans, essent ambaixador permanent de Jaume prop del rei. Quan Alfons II morí i Jaume anà a Catalunya per succeir-lo, el seguí i s'ocupà de la curadria d'alguns fills de Jaume II. A la declaració de

Casal de Canyelles, 1994. Foto: V. Carbonell.

Roca Foradada (ant. Corbatera), 1994. Foto: B. Forgas.

guerra a Frederic de Sicília, Bertran de Canyelles tornà a l'illa, per bé que ara al costat de la causa angevina amb la qual Jaume II estrobà compromès per un temps. Retornà el 1299 i més tard, el 1312, fou triat pel rei com a ambaixador seu prop del rei sicilià. Morí vers 1321, essent veguer de Vilafranca i de Montblanc.

Deixant la font a la dreta, un carrer es dirigeix al dipòsit de l'aigua i a una gran plaça, on s'agafa el **camí de cal Domingo**; el cementiri el tenim a la nostra dreta. Davallant fins al **carrer del Pinar**, que baixa en direcció a tramuntana per esdevenir un camí de carro, es travessa el **fondo de la Comella** i es puja per la part oposada amb trajecte carsejat de 'càrritx' fins ascendir pel costat **del Pinar**, edifici construït a la primeria de segle per Francesc Mir Pujol damunt de l'antiga masia de **cal Duran**. La hisenda tenia fama per la "mel del Pinar", curiosament envasada i precintada. Ara és una casa de colònies que disposa de les dependències necessàries, piscina i un observatori astronòmic. Franquejada la porta **del Terreny** i la tanca del Pinar, assolim un corriol boscos ple d'ullastre que recorda antigues plantacions d'oliveres, vell camí on existien feixes de cultiu que foren abandonades quan es produí la plaga de la fil·loxera. Es camina paral·lelament a la riera i es baixa per un rocallís esglaonat per creuar el **torrent del**

Cocó d'en Bou on queden les restes d'una caseta i canonades d'aigua. La proximitat de la carretera fa que el brogit del trànsit arribi a martiritzar les nostres oïdes, però hem de seguir vers el nord per velles feixes ermotades i travessar el **fondal de Roca Foradada** i pujar a la part superior d'aquesta curiositat natural, "gran penya corcada per l'acció de les aigües" (Osona, 1893), coneguda des de l'any 992 amb el nom de **Roca Corbatera** com a límit de Viladellops amb Canyelles, fins al punt que la **riera de Vilafranca** es denominava "torrent sota Corbatera" (Sant Cugat, nº 277) i el fondal tributari "torrent de Corbatera" (any 1066, Liber Feudorum, nº 312).

Visitada la Roca Foradada, es coronen unes penyes rasclerades per les aigües ('lapiaz'), relleu càrstic típic del Garraf, on és fàcil trobar-hi poliol i te de roca. Realitzada l'ascensió, darrera deixem una bonica visió de la nova carretera quan arriba a Canyelles i en un pla superior anem a la recerca d'un camí mig perdut que s'interna en el bosc, empalmant amb un altre que enfila l'església de Sant Miquel d'Olèrdola i es deixa poc després per un tercer que mira a tramuntana, albirant-se Montserrat mentre ens adrecem per camps ermotats a la **masia de Cogullada**, tot fent una mica de fari-gola.

En aquesta casa, i en el bell mig de la ratlla fronterera del Garraf amb l'Alt Penedès, esmorzem per agafar forces mentre admirem el paisatge que ens envolta: a llevant, Viladellops i Les Garrigues; a ponent, la **serra de Cogullada**, on estem asseguts, lloc de pas de la **Carrerada de la Cerdanya** que, procedent de la costa, dirigia els ramats vers els prats estivals del Pirineu i que aquí, a Cogullada, disposava de corrals adients per al bestiar. La casa era propietat del Marquesat de Moja i tancada dintre del baluard resistia les escomeses de la mala gent. La vella masia resta deshabitada i els camins que hi menen noten la falta d'assistència.

Masia de Cogullada, 1994. Foto: V. Carbonell.

Es deixa Cogullada per la part del darrera, davallant per un antiqüíssim camí fitat que fa giragoneses vers la carretera de Vilafranca, ço que permet fer-hi unes quantes dreceres boscoses, que ens porten fins al peu d'una vella pedrera que serví per construir el pont que hi ha a Canyelles sobre la riera de Vilafranca. Traspassada la **fondalada de Cogullada**, es camina per un gran argilagar que ha crescut on abans hi havia un bosc que va cremar fa anys i es va pujant per la banda de ponent de la vall per antigues feixes de vinya, per mitjà d'un camí perdut que es torna corriol, creuant després el **fondo del Bori** i finalment ens deixa dalt de l'esplanada de **Segarrull**, entrant pel mig d'una filada de carços que envolten la masia.

Aquesta casa, enlairada sobre la **serra de Sant Miquel d'Olèrdola**, encarada a migdia, és una antiga construcció ("Segarrull" el 1783), que restava abandonada els anys seixanta, però restaurada el 1967 com a centre de la urbanització "Castell d'Olèrdola", esdevingué un restaurant els setanta, dintre del qual es podien observar arcs ogivals, restes d'una torre de defensa i diverses espitlleres. En una cova propera que porta el seu nom, es van descobrir pintures rupestres de tipus esquemàtic i ceràmica ibèrica. Segarrull, excel·lent mirador sobre la plana vilafranquina, amb Montserrat al fons i el Papiol a la part de llevant, continua en bon estat de conservació i obre les seves portes en moments puntuals, ja que ara està vinculada a un popular restaurant de la **Plana Rodona** (més coneguda per Sant Miquel d'Olèrdola).

De Segarrull sortim pel seu camí d'accés i, una vegada travessada la carretera del castell d'Olèrdola, entrem al bosc per un corriol que abans era el camí que pujava a Segarrull des del **fondo de la Seguera** i pel fondal que baixa del castell. Es baixa per un sender molt pronunciat fins al camí de la **font de Fontanilles**, que vol dir "lloc on neixen aigües disperses", indret conegut en època prehistòrica com ho demostra la troballa d'un jaciment de sílex superficial. De la font ens

Masia de Segarrull, 1994. Foto: V. Carbonell.

Font de l'Alba, 1994. Foto: V. Carbonell.

Castell d'Olèrdola i l'església de Sant Miquel, 1966. Foto: V. Carbonell.

Església romànica de Sant Miquel d'Olèrdola. Foto Arxiu.

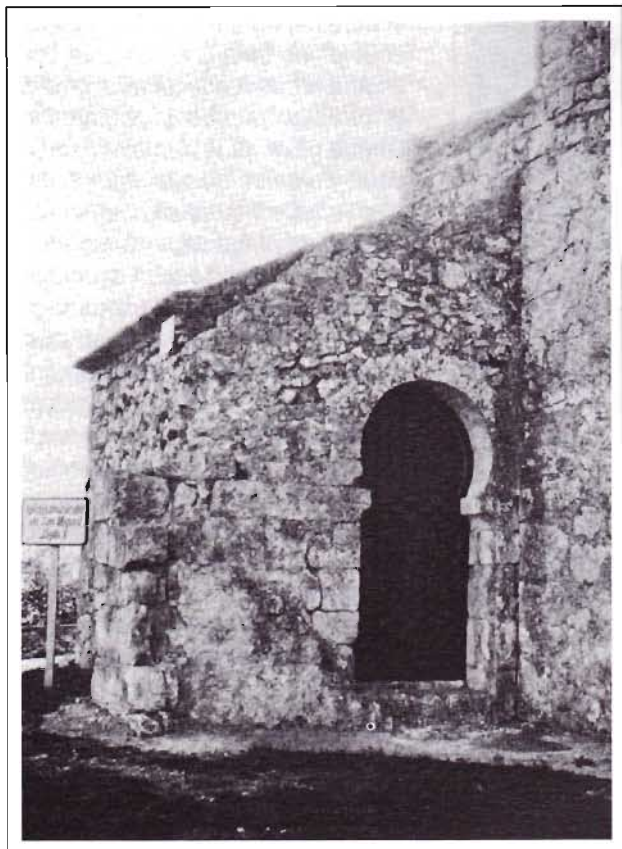
Aljub ibero-romà amb el seu sistema de filtre (segle I aC?). Foto Arxiu.

Tombes antropomorfes al Pla dels Albats, 1994. Foto: V. Carbonell.

encaminem cap a un fondet per des-sota d'una línia d'alta tensió i per un ample sender de rocallís, on existeixen alguns cocons que recullen l'aigua de pluja. A la carena, un vell camí de carro fressat mira a migdia. A les envistes del castell i de l'església d'Olèrdola, girem a la dreta per entrar en el **fondal de la font de l'Alba**, agradable zona boscosa marcada pel GR fins arribar a l'emplaçament de la font, una gran esplanada de plàtans protegida de carcasses, des d'on es veuen la ciutat de Vilafranca i el Pirineu. D'aquest bell racó sortim pel GR pujant per l'**Obaga** amb un corriol boscos que passa ran d'una cova i entra a la carretera, saltant les tanques protectores. Ens adrecem al castell, on tenim un control que dona mitja hora per visitar les restes de l'antiga **Olèrdola**.

Aquesta emblemàtica muntanya denomina avui un municipi que, de fet, no conté cap entitat de població així anomenada. Olèrdola, amb vestigis d'una ciutat ibèrica que ocupava una excel·lent posició defensiva, és una ciutat morta i conserva prop d'un centenar de metres de muralla romana (sembla que en tenia uns 145). La disposició natural de la muntanya convertia Olèrdola, altrament protegida per la muralla —d'una gruixària de 3 m—, en una veritable fortalesa. La ciutat, que fou capital del Penedès, durant l'Edat Mitjana abastava un terme que agafava la major superfície visual, des de la platja fins a la Granada i Santa Fe i des de Sitges fins a Segur (any 992). Ara el municipi olerdolà encara és un dels més grans del Penedès, tot i que d'ell van formar-se una bona colla d'ajuntaments, com són Canyelles, Vilafranca, Avinyonet, Santa Margarida i els Monjos, Cubelles, Vilanova, Sitges, Ribes, etc. El conjunt monumental olerdolà, situat a 358 m d'altitud, té més de 2800 anys d'existència i fou utilitzat per l'home de l'Edat Mitjana des del segle IX fins a la primera del XIII. Les restes arqueològiques més antigues pertanyen a una fortificació pre-ibèrica del Bronze final (s. IX-VIII aC), trobada fa pocs anys prop de la muralla ciclòpia romana-republicana (s. II aC). Juntament amb aquestes construccions, existeixen recs,

Porta de ferradura de l'absis de capella mossàrab del segle X. Foto Arxiu.

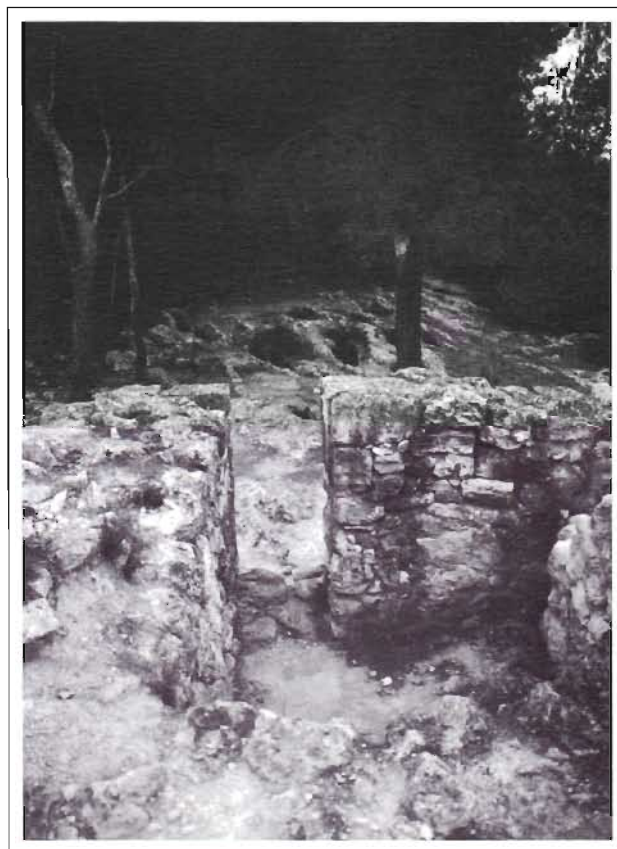
sitges, cisternes i una talaia romana. De l'època medieval són l'església de Sant Miquel, les ruïnes del castell, habitatges troglodites i sepulcres antropomorfs (s. IX-XI dC), coneguts per "sepultures olerdolanés". Les darreres excavacions han permès d'apreciar l'existència d'ocupació neolítica del Bronze antic i, després, l'establiment dels ibers cossetans entorn del segle IV aC. La població medieval s'estenia igualment per la part de dintre de la muralla com per la de fora, on hi ha fonaments de cases excavats a la penya viva.

Olèrdola, nom enigmàtic pre-romà, tal vegada indoeuropeu, potser relacionat amb el relleu, té paral·lelismes amb l'àrab 'al-àrd(al-)cúla', "la terra alta" (Balaña, *Els noms de lloc de Catalunya*, 46 i nota 3, 1989). Era una ciutat de l'interior de la qual no es parla en el període romà, ja que només s'han servat els pobles per on passava la Via Augusta i alguns de la costa marítima, com 'Barcinone, Subur, Stabulo Novo', on la segona, Subur, devia ser una dependència d'Olèrdola a la platja.

El primer esment documental d'**Olèrdola** és de l'any 911: "Urbs Olerdulae". La denominació demostra la persistència d'una pretèrita ciutat, que vers el 950-951 era designada "civitas Olerdulae", confirmant que aleshores eren conscients de viure en un lloc remot, donant referències de restes antigues com eren les sitges ("cigas"), murs ("muros"), penyes subterrànies de la ciutat ("Pinnas subterranas de civitate"), cisterna ("ipsa cisterna"), durant els anys 978 i 979. El **castell** medieval s'edificà en el segle X sobre les ruïnes de l'antiga fortalesa romana o talaia roquera bastida da-

ment del cingle de l'acròpolis, mentre era perllongada la muralla fins aconseguir el tancament total del recinte, "castro" que ja surt documentat l'any 950. L'**església de Sant Miquel**, després d'haver-hi fet obres de restauració, fou catalogada l'any 1931 com a Monument Nacional. Les notícies més antigues daten de l'any 917 (COCA, *Miscel·lània Penedesenca* 84, 79) en una donació a l'església. Altres dades ja són dels anys 978 i 979 ("in domos s. Michele" o "s. Michaelis") i també del 986; però la data més important és la seva consagració l'any 992, on es diu que l'anterior església havia estat consagrada pel bisbe Teodoríc (900-935) i destruïda el 985 per una invasió àrab. El darrer assolament es produí l'any 1108 per una incursió almoràvit. Refeta més d'una vegada en segles posteriors, la decadència del lloc va fer que la parròquia fos traslladada l'any 1985 a la Plana Rodona. L'edifici principal de Sant Miquel pertany a la planta del 992 i reformada en el segle XII. A la part nord hi va quedar l'absis d'una església anterior, que mostra un arc de ferradura, segurament de la primeria del segle X. Tocant a l'església hi ha diversos enterraments excavats a la roca, tots de persones adultes, datats del segle X, de quan es construí l'església pre-romànica.

Des de la porta d'entrada d'Olèrdola ens dirigim vers el **pla dels Albats**, on la necròpolis mereix un comentari a part. Les tombes antropomorfs foren excavades al voltant de l'antiga capella enderrocada de Santa Maria, fora murs, presumptament citada l'any 992 en la consagració de Sant Miquel. Aquests enterraments, datats dels segles X i XI, mantenen una orientació EO amb el cap a ponent. Tot i les diferèn-

Restes de l'antiga capella de Santa Maria i Pla dels Albats, 1994. Foto: V. Carbonell.

cies de mides, bàsicament tenen unes característiques semblants i la majoria són d'infants. Hi ha diversos grups, un a ponent de la capella amb quinze fosses; un segon grup al sud, amb dotze; més a ponent, un grup de dotze tombes vora una gran quantitat de sitges per guardar cereals; un quart grup amb un mínim de cinc fosses i un cinquè a llevant, amb mitja dotzena. En total uns cinquanta enterraments, però excavant segurament se'n trobarien més. El pla dels Albats és un dels més importants i més coneguts de Catalunya, fet que ha donat el nom de "sepultures olerdolanes" a totes les de característiques coincidents aparegudes en altres llocs de la península.

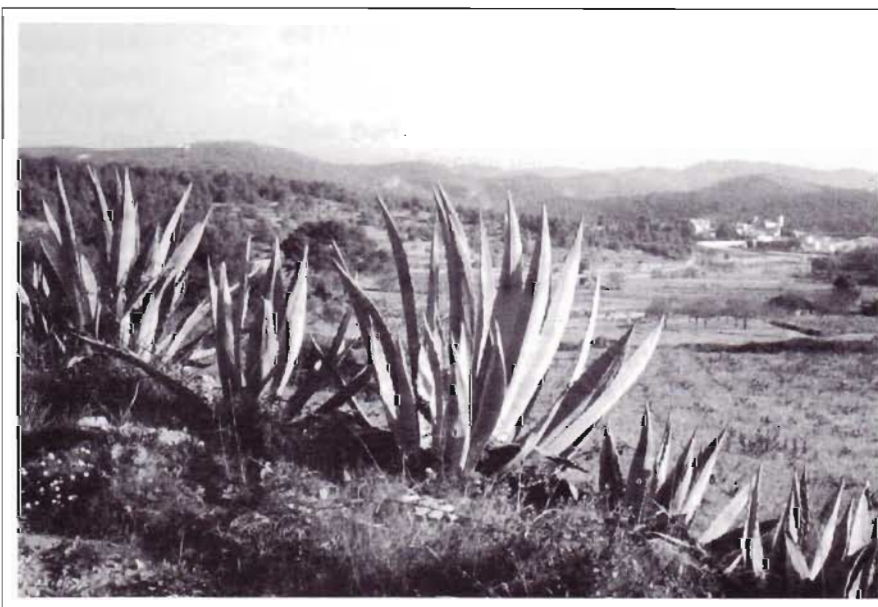
Deixem aquesta mil·lenària necròpolis pel camí que dona la volta per sota les cingleres d'Olèrdola, ample vial que s'adreça a la **serra del Àliga** passant davall de l'església de Sant Miquel. Abans d'aconseguir el primer coll de la ruta, hem de baixar a la dreta per entrar en una foradada que travessa la muntanya i que serveix per conduir una canonada d'aigua procedent de la font del castell d'Olèrdola, assegurant el subministrament a la població de Canyelles. La **font de Sant Miquel** (així coneguda), és l'única que hi ha dalt d'Olèrdola, ja que les altres són a les valls inferiors. A partir d'aquest túnel, seguim la canalització que baixa per la banda esquerra de la **foradada de Cogullada**. Passada la llera del torrent, ascendim per un camí ample i fressat que puja vers ponent, però que després de retomar ens porta a la carena de la **serra del Gat**, derivació de la **serra de Cogullada**, on fa anys s'hi va fer la urbanització **Albergues Daltmar**, que encaraveu construir alguna casa nova, però que presenta carrers en molt mal estat pel transcurs del temps. Actualment el poblament porta el nom d'**Urbanització Cogullada**. Una vegada situats a la pista que puja de Canyelles, l'agafem en sentit descendent fins a un revolt, introduint-nos en el bosc per un senderó dretà que s'encamina a les feixes i masia de **cal Domingo**, casa encarada a migdia i que consta de diverses dependències. Conguda també per **cal Domingo de Costes**

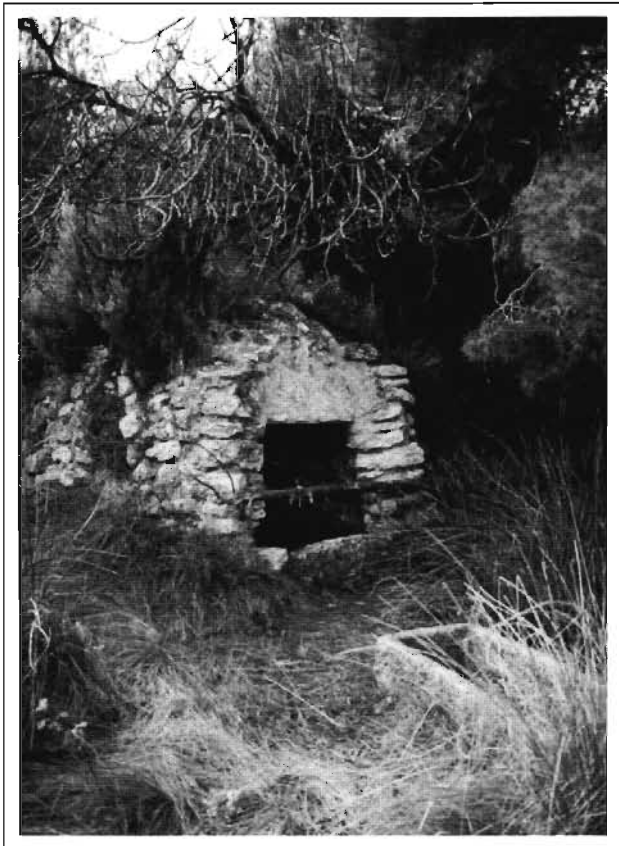
Camí sota les cingleres d'Olèrdola i l'església de Sant Miquel, 1994. Foto: B. Forgas.

Cal Domingo o cal Domingo de Costes), juliol 1979. Foto: V. Carbonell.

Vell camí flanquejat d'atzavars passat Cal Domingo, 1994. Foto: B. Forgas.

Font del Bosc, gener 1994. Foto: V. Carbonell.

per la seva situació sota les **Costes de Canyelles** de la **serra de l'Aliga**, és una vella masia on encara hi viuen els descendents d'una patriarcal família.

Unes velles figueres i un pou ens fan costat mentre circulem per un corriol que continua vers el sud, pel costat d'unes atzavares i per sobre els sembrats de la masia. A la llunyania, a llevant, ja podem observar el **castell de Canyelles** pel damunt d'un bonic bosc que s'interposa entre nosaltres i la població. Es creua un fondal i després de fer algunes recolzades es troba un forn de calç abandonat i un camió desballestat. Tocant la masia de **cal Fort** hi ha un altre camió vell i seguim en la mateixa direcció que portem, deixant la casa a la nostra esquerra, passant pel costat d'uns dipòsits d'aigua i de les restes d'un camió cisterna. La firma Excavacions Fort aviat omplirà la raconada de vehicles inservibles. Es travessa el **fondo Estret** que baixa dels falders encinglerats de la serra de l'Aliga, coneguts en aquest indret per **penyes de l'Escofet**, lloc on els nostres consociats hi emprenen vies d'escalada batejades amb el nom de "La Facu", amb un total de vint itineraris que representen la "llicenciatura" per a qualsevol integrant del **Grup d'Escalada i Alta Muntanya** de la nostra Entitat. Ens acostem a la paret per comprovar l'existència d'algun grimpador en plena feina. Una vegada hem examinat el penya-segat, es baixa la tartera per assolir el pla i cercar un sender que ens atansa a la **font del Bosc**, situada en un bell paratge boscós on sobresurt algun notable pi o altre. La font-cocó és un pou cobert on l'aigua s'ha d'extreure per mitjà d'una corriola. Una pica de pedra i una població de jon-

queres acompanyen la font. Pel maig de 1964, aquest lloc fou escollit per celebrar-hi el Campament Social de Primavera de la Talaia.

Ens n'anem per un sender que baixa a uns ermots i després entra en un rasot que fa de camí, curull de jonqueres que adverteixen la intransitabilitat del carrerany en temps de pluja forta. S'entra en camí rural i empedrat, sempre cap a llevant, per passar ran d'una tanca de **cal Coll** (més coneguda per **mas Rossell**), que disposen d'una munió de gossos cri-daners. S'evidencia una circulació més freqüent per haver-hi altres entrades de finques, i acabades les tanques de propietat, sortim per un vell portal i s'entra en camí carreter de bon traçat, ampli i ben cuidat. Però a fi i efecte de no haver-lo de fer tot sencer, ens desviem per una drecera paral·lela, transcorrent perpendiculars a una línia d'alta tensió i després equidistants de la **riera del Pou Maurici**, mentre passegem per un bonic bosc. Allunyats de la riera, es torna a la pista que consideràvem marrada, es retomba i finalment es camina paral·lelament a la riera, entrant a Canyelles per l'**Avinguda de Dalmart**. Girant a migdia es circula fins a la cruïlla del **camí del Romanguer** que procedeix de Llacunalba. Ací ens desviem a l'esquerra per acabar la cursa davant el Casal de Canyelles, edificat en **el Raval**.

Aquest relat complementari és la nostra discreta aportació a l'organització de la marxa d'enguany. Confiam que la caminada hagi complagut als participants i esperem la vostra presència en la pròxima edició. Moltes gràcies a tots.

Vicenç Carbonell i Virella

Bibliografia:

- *Els castells catalans*, volum III, 1971.
- J. RIUS, *Cartulari de Sant Cugat*, volum I, 1945.
- *Gran Enciclopèdia Catalana*, vols. 4 i 10. 1973/1977.
- *Gran geografia de Catalunya*, vol. 5 "El Penedès i l'Anoia", 1982.
- Pere CATALA ROCA, *Castells i torres de Catalunya*, 1981.
- Institut d'Estudis Penedesencs: *Canyelles*, oct/82.
- A. VIRELLA, *Canyelles mil·lenària*, 1980.
- J. VIRELLA, *Visions geogràfiques del Penedès*, 1992.
- *Catalunya Romànica*, vol. 19 "El Penedès-L'Anoia", 92.
- "Conjunt monumental d'Olèrdola", a *Gran Penedès*, núm. 14, pag. 24-25, abril 1989.
- N. MOLIST, "Olèrdola, resultats de vuit anys de treballs arqueològics", a *Gran Penedès*, núm. 21, pag. 29, octubre 1990.
- B. COCA, "L'església de Sant Miquel d'Olèrdola", a *Miscel·lània Penedesenca*, 1984.
- ALBERTI, *Diccionari Biogràfic: els Canyelles*, Volum I, 1966.
- E. RIPOLL, *Olèrdola. Guia itinerària*, 1971.

En conveni amb:

Generalitat de Catalunya
Departament de Benestar Social

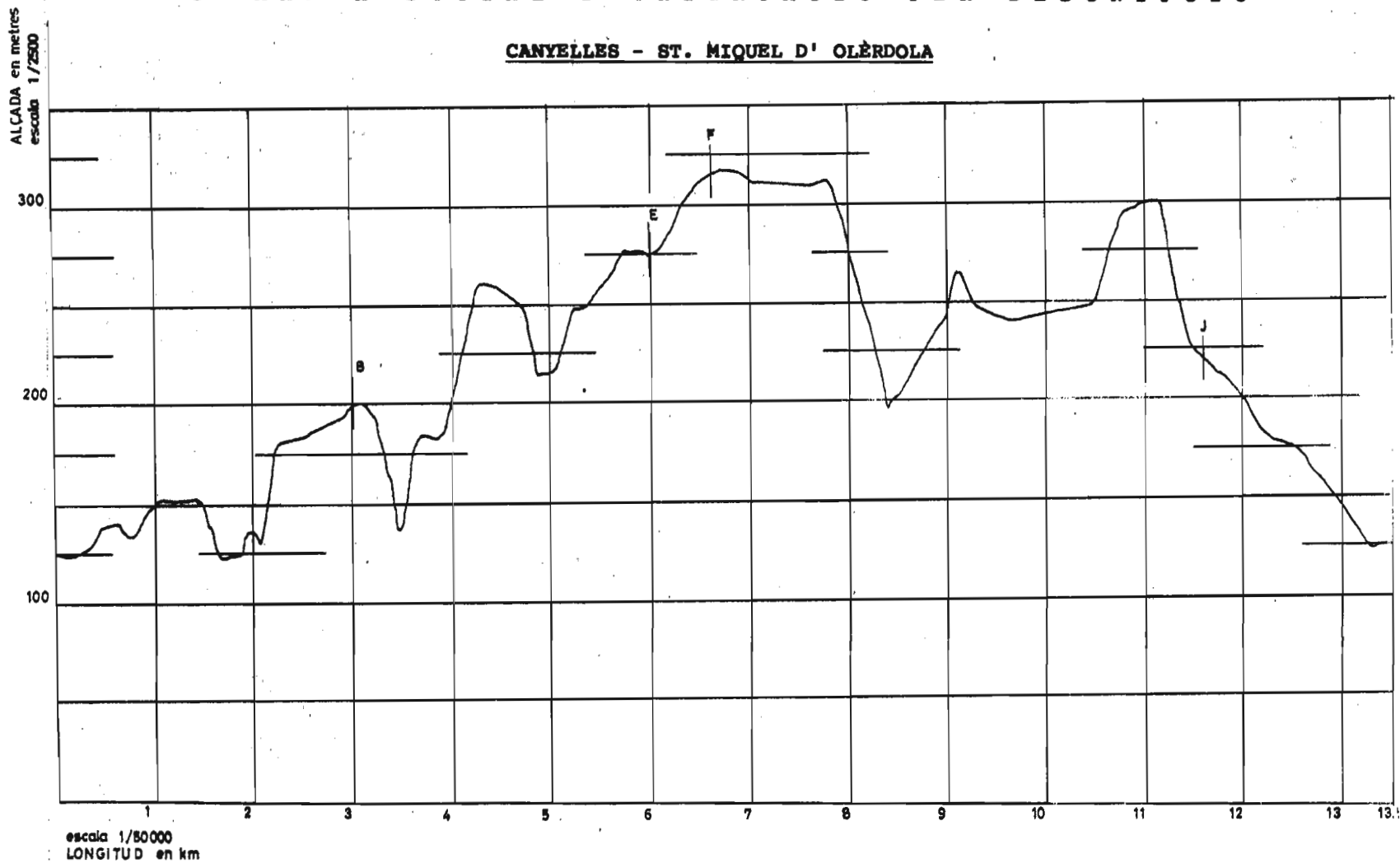
AJUNTAMENT DE
VILANOVA I LA GELTRÚ

Consell Comarcal del Garraf

36ª MARXA SOCIAL D'ORIENTACIÓ PER DESCRIPCIÓ

CANYELLES - ST. MIQUEL D' OLÈRDOLA

A.E. TALAIA

13 de març del 1994

**Agrupació
Excursionista
Talaia**

Carrer Comerç, nº 4
Tel. 893 12 57
08800 Vilanova i la Geltrú

XXI Marxa d'orientació per descripció XXXVI MARXA SOCIAL

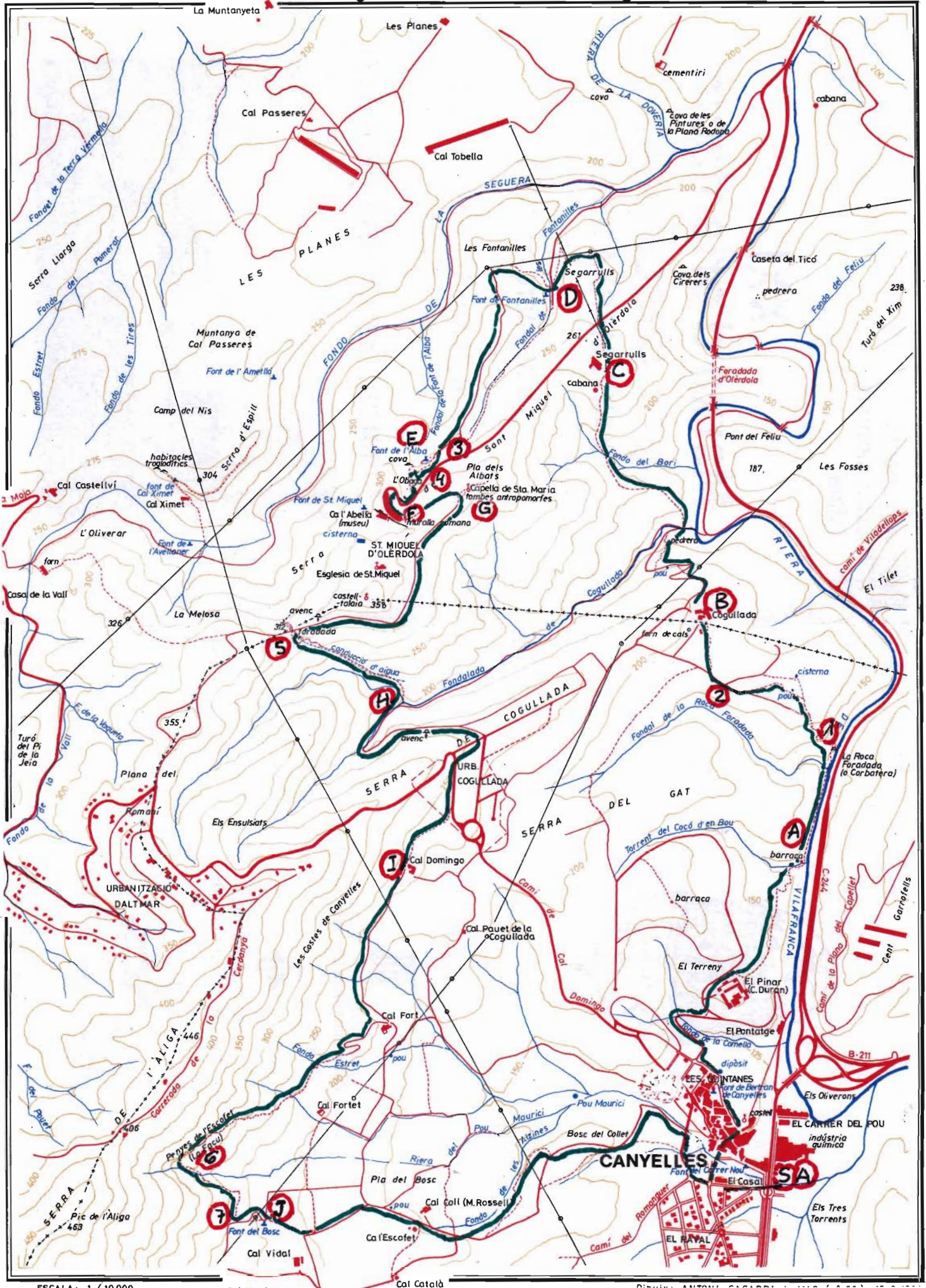
13 de març de 1994

*Canyelles - Cogullada - Sant Miquel d'Olèrdola
Penyes de l'Escofet*

Comarca: Garraf - Alt Penedès

Canyelles ~ Sant Miquel d'Olèrdola

En conveni amb:

Generalitat de Catalunya
Departament de Benestar Social

AJUNTAMENT DE
VILANOVA I LA GELTRÚ

Consell Comarcal del Garraf

1994

A.E. TALAIA

36ª MARXA D'ORIENTACIÓ PER DESCRIPCIÓ

13 de març del 1994

CANYELLES - SANT MIQUEL D'OLÉRDOLA

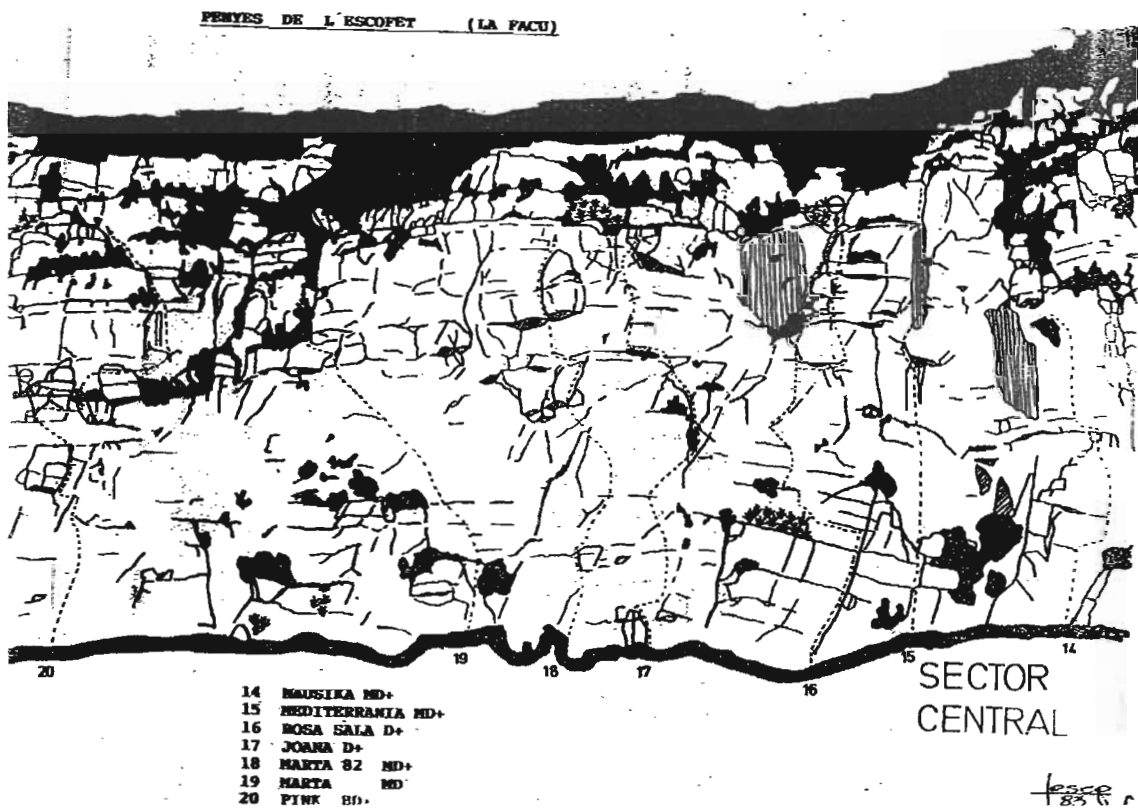
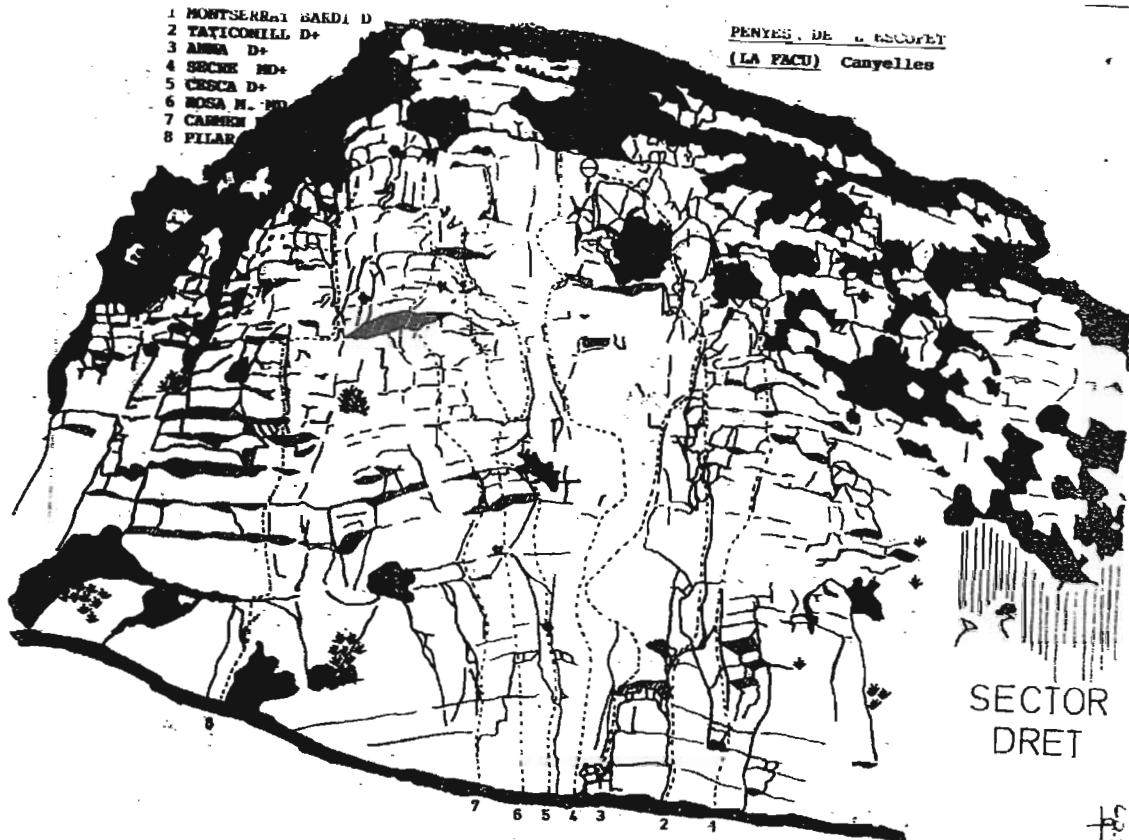
CONTROL	INDRET	HORARIS			Nº TEMPS	DISTÀNCIES		PROMIG	
		OFICIAL	NEUTR.	TOTAL		REAL	NEUT.	km/h	m/seg
	SORT. Casal de Canyelles.								
	PAS 1. Roca Foradada.								
R	A Balconada.	41'30"		41'30"	83	2212		3,192	0,89
N	B Cogullada.	12'00"	1'	13'00"	26	794		3,970	1,10
	PAS 2. Drecera Cogullada.								
R	C Segarrullis.	26'00"	25'	51'00"	102	1282		2,958	0,82
R	D Font de Fontanilles.	12'30"	1'	13'30"	27	740		3,552	0,99
	PAS 3. Font de l'Alba.								
N	E Font de l'Alba.	15'30"	1'	16'30"	33	957		3,705	1,03
N	F Entrada Castell.	11'30"	3'	14'30"	29	645		3,365	0,93
	PAS 4. St. Miquel d'Olérdola.						400		
R	G Pla dels Albets.	4'30"	25'	29'30"	59	332		4,426	1,22
	PAS 5. Foradada mina d'aigua.		3"				70		
R	H Fondo de Cogullada.	24'30"	3"	30'30"	61	1436		3,517	0,98
R	I Cal Domingo.	19'00"	1'	20'00"	40	1222		3,858	1,07
	PAS 6. La Focu.								
N	J Font del Bosc.	39'30"	1'	40'30"	81	1980		3,008	0,84
N	ARR. Casal de Canyelles.	25'00"	3'	28'00"	56	1903		4,567	1,27
		3h51'30"	1h07'00"	4h58'30"	597	13503	470	3,499	0,972

A.E. TALAIA

XXXVI Marxa Social d' Orientació i Regularitat per Descripció

XXI Marxa Intersocial

13 de Març de 1994

A.E. TALAIA
XXXVI Marxa Social d' Orientació i Regularitat per Descripció
XXI Marxa Intersocial 13 de Març de 1994

agrupació
excursionista
talaia

Carrer Comerç, 4 / Tel. 893 1257
Vilanova i la Geltrú (Barcelona)

NORMES GENERALS DE BON PROCEDIMENT PER ALS CONTROLADORS DE LA MARXA

Tipus de controls:

- a) de sortida
- b) de regularitat
- c) de neutralització
- d) de pas

Funcions pròpies de cada tipus de control:

a) de SORTIDA: - Ultima la documentació per què cada equip pugui iniciar lliurement la marxa. Sobre la taula hi haurà, ben visible, el rellotge que marcarà l'horari oficial de la prova.
Els components d'aquest control faran les següents tasques:

1. Formalitzar les darreres inscripcions.
2. Cobrar les quotes d'inscripció i lliurar les bosses amb la corresponent documentació.
3. Lliurar el full de ruta a cada equip, prèvia presentació d'aquest document convenientment omplert amb les dades bàsiques, amb el número horari anotat i que correspon al minut en què ha d'emprendre la sortida després de consultar la taula de transformació horària. Amb aquest sistema el controlador no ha de fer cap més indicació a un equip per què iniciï la marxa.
4. Anotar en el full de registre el número horari que correspon al nº de dorsal de cada un dels equips.
5. Tenir un coneixement directe de les fulles vigents d'inscripció. Hom podrà variar, segons el seu criteri, l'ordre de sortida establert en el sorteig previ per què no parteixin dos equips junts o seguits d'una mateixa entitat.

b) de REGULARITAT:

- Aquest tipus de control no s'indica en els fulls descriptius que posseeix el marxador i, per tant, li és desconegut.
- El control s'establirà quan hi passi l'equip que obre marxa i li entregui el material necessari. Es tancarà quan així ho indiqui l'equip escombra. El material haurà d'ésser retornat a la persona encarregada d'aquesta qüestió (Pilar Bertran); si bé el full de registre s'haurà d'entregar ràpidament a la taula d'ordinadors.
- La lletra indicativa del control haurà d'ésser exposada en lloc ben visible per als marxadors.
- Si l'accés al seu emplaçament s'ha fet amb cotxe, hom procurarà que aquest no sigui mai visible pels marxadors, doncs, al marge de donar una orientació de la seva situació totalment innecessària, també distorsiona l'ambient màgic que ha de mantenir una prova excursionista d'aquestes característiques.

A.E. TALAIA
XXXVI Marxa Social d' Orientació i Regularitat per Descripció
XXI Marxa Intersocial 13 de Març de 1994

- Cal recordar, i fer-ho saber si així ho pregunten, que els equips disposen d'un minut de neutralització per a complir amb les tasques pròpies de la fiscalització.
- La composició d'un control el formaran, com a mínim, tres persones. Cada una d'elles vetllarà únicament la missió que el cap de control li atribueixi segons el següent escandall:
 - 1.- Dirà amb veu alta i clara el número horari que segons la taula de transformació horària correspon a l'horari oficial del rellotge que se li haurà lliurat. No té cap altra funció, si bé és molt important no distreure's.
 - 2.- Regularà el trànsit de marxadors, recordant el número horari que ha cantat el seu company per què així es reflecteixi en el full de ruta i en el de registre. També vetllarà que l'equip sigui complet, doncs, si no és així no pot registrar-se l'arribada de l'equip.
 - 3.- Anotarà el número horari que ha dictat el seu company en el full de ruta dels marxadors i en el full propi de registre.

c) de NEUTRALITZACIO:

- Aquest tipus de control ve ressenyat en els fulls descriptius i, per tant, és conegut pels marxadors. En aquets llocs hi ha un temps d'aturada autoneutralitzat i que hom recordarà mitjançant un rètol ben visible per als marxadors.
- Totes les consideracions expressades anteriorment són vàlides també per a aquest tipus de control.

d) de PAS:

- Aquest tipus de control és totalment desconegut pels marxadors. La seva quantitat és variable en cada edició, adhuc poden ser improvisats per la organització fins a darrera hora.
- Pot ser integrat per una sola persona ja que només té encomanada una única funció: segellar el full de ruta amb el nº de control de pas que li correspon.
- El controlador s'ha de mantenir en el seu lloc molt quiet i guardant un silenci absolut, doncs, la seva presència ha de ser una sorpresa per als marxadors.
- Col·locarà el nº del control de pas en lloc ben visible i aturarà els marxadors que, despistadament, passin de llarg just per davant seu. (hi ha qui passa de llarg només donant el bon dia...!).
- No segellarà el full de ruta si aquest reflexa l'anotació del control següent; si que pot fer-ho, en canvi, encara que hi acudeixin en una direcció incorrecta.

Antoni Sagarra

Grup de Marxes. Març 1994

A.E. TALAIA

XXXVI Marxa Social d' Orientació i Regularitat per Descripció XXI Marxa Intersocial 13 de Març de 1994

QUADRE D'ORGANITZACIO

Itinerari:	Lluís Daviu, Toni Sagarra, Jani Ferrer, Manel Vidal	
Descripció de l'itinerari:	Blanca Forgas	
Relat complementari:	Vicenç Carbonell	
Mapa a quatre tintes:	Toni Sagarra	
Repartiment de controls:	Jani Ferrer	
Horaris:	Toni Sagarra	
Trofeus:	Manel Massana, Manel Vidal	
Material divers:	Joan Mañé, Pilar Bertran	
Equip que obri marxa:	Blanca Forgas, Pilar Meléndez, Pitu Blanes, Josep Carbonell	
Equip escombra:	Pilar Bertran, Joan Mañé i Jani Ferrer	
Inscripció i documentació:	Virtut Castro, M. Carme Barceló i Lluís Forgas	
Esmorzar:	Delfina Garcia, Paca Sánchez, Ramon López, Pep Torras	
Equip informàtic:	Lluís Forgas, M. Carme Barceló	
Sistema de megafonia:	Manel Massana	
Control Sortida	Casal de Canyelles	Salvador Butí, M. Carme B., Antoni S., Virtut C., Jani F.
Control A	La Miranda	Jordi Martí i membres del G.R.E.V.
Control B	Masia Cogullada	Ramon L., Delfina G., Pep T., Paca i Anna Sánchez, Jaume i Teresa Carbonell, Vicenç C., Rosa Raventós, Joan Sivill, Gemma Capdet
Control C	Masia Segarrullis	Marina Massó, Josep Elias, Roser Grifoll, Rosa Farriol, Oscar Forgas
Control D	Font de Fontanilles	A. Ordoñàs, Montserrat M., Vicky F., Teresa Fuster, Enriqueta Castañer
Control E	Font de l'Alba	Salvador Butí, M. Carme Barceló, Virtut Castro, Antoni Sagarra
Control F	Entrada Castell Ol.	Xavier Capdet, Josep M. Also i Dolors Lacasa
Control G	Pla dels Albats	Josep M. Sánchez, Petri Pérez, Manel Montoliu, Paquita Albet
Control H	Fons de la Riera	Marcellina Simón, Manel Vidal
Control I	Cal Domingo	Lluís Daviu, Jesús Santacana, Xavier Salleras, Josep Osuna
Control J	Font del Bosc	Andreu Usieto, Maria Aragonès, Agnès Callejón, Joan Guinovart
Control Arribada	Casal de Canyelles	Pitu Blanes, Salvador B., M. Carme B., Antoni Sagarra, Virtut C.
Control de Pas 1	Roca Foradada	Xavier Conesa (G.R.E.V.)
Control de Pas 2	Drecera Cogullada	Jordi Forgas
Control de Pas 3	Font de l'Alba	Montserrat i Marta Sagarra i Elisenda Butí
Control de Pas 4	St. Miquel Ollardola	Salvador Artigas, Pilar Elias i Núria Sagarra
Control de Pas 5	Mina d'aigua	Jordi Vidal, Joan Rodríguez, Laura Gimeno, Pere Dot (G.E.T.)
Control de Pas 6	La Facu	Antoni Castelló, Andreu Ferrer i altres membres G.E.A.M.
Control de Pas 7	Drecera Font Bosc	David Vidal, Rosa M. Simón

PEL QUE FA ALS PREMIS, AGRAIM LA COL·LABORACIO DE

Generalitat de Catalunya, Diputació de Barcelona, Ajuntament de Canyelles, Ajuntament de Vilanova i la Geltrú, Impremia Ramon Falcó, La Mulassa, AKO Electrónica, Relotgeria Ortiz, Caixa de Terrassa, Caixa del Penedès, Trofeus Cisneros, SUMCO, Alema, Venta Catálogo, Coop. Materials del Garraf, Ferrreteria Olivella, Cicles Iturat, Marisol, Tiplay.

I MOLT ESPECIALMENT LA COL·LABORACIO DE LA CREU ROJA I DELS VOLUNTARIS FORESTALS

24 D'ABRIL DE 1994
INSTITUT D'ESTUDIS PENEDESENCES (IEP)
42 excursió a peu pel Penedès
VILADELLOPS-EL PAPIOL-CAN MOLES-
CAN TRABAL-LES GARRIGUES
Sortida: a les 9 del matí, a la plaça de la Font de Viladellops

A.E. TALAIA
XXXVI Marxa Social d' Orientació i Regularitat per Descripció
XXI Marxa Intersocial 13 de Març de 1994

RESULTATS DE LA XXXVI MARXA SOCIAL D'ORIENTACIO PER DESCRIPCIO
I XXI INTERSOCIAL (13 de març de 1994)
SOCIAL TALAIA

Ordre	Dorsal	E Q U I P		Entitat	Punts
1	71	Rafael Burcet	Jaume Miravent	Talaia	20
2	33	Josep M. Casas	Conxita Soler	id.	21
3	43	Eduard Montané	Lurdes Pascual	id.	23
4	46	Artur Montaner	Montserrat Sendra	id.	23
5	160	Jordi Montoliu	Joan Fuentes	id.	23
6	87	Roser Muela	Josep Planas	id.	24
7	85	Antoni Penna	Carles Gómez	id.	24
8	132	Maria Planas	Ramon Martí	id.	25
9	133	Vicenç Ferrer	Pau Artús	id.	25
10	157	Roger Ventosa	M.C. Olegario	id.	25
11	123	Alfred Contreras(jr)	Angels Parés	id.	26
12	118	Susanna Guimerà	Mireia Arnal	id.	26
13	56	Manel Orriols	Xavier López	id.	26
14	40	Elisabet Muñoz	M. Assumpta Guevara	id.	27
15	109	Ketti Viñals	Joan Raventós	id.	28
16	4	Eloi Contreras	Alfred Contreras	id.	28
17	139	Marcel·lí Ferrer G.	Margarida Paterna	id.	29
18	21	M. Assumpta Baig	Pere Corominas	id.	30
19	83	Eulàlia Poch	Bernat Salvador	id.	32
20	120	Pere Artigas	Concepció Reixach	id.	32
21	135	Josep Corella	Pau Corella	id.	32
22	102	Fina Campamà	Josep Pagès	id.	32
23	76	Josep Albà	Primitiu Cucurella	id.	33
24	154	Xavier Cruells	Xavier Noés	id.	33
25	29	Roger Baig	Pau Baig	id.	33
26	147	Marta Castelló	Maria Aluja	id.	33
27	125	Miquel Bernadó	Carolina Roig	id.	34
28	68	Isabel Romeu	Rosa M. Borbonès	id.	36
29	30	M. Carme Escuer	Xavier Galisteo	id.	37
30	35	Ramon Huguet	Pruvi Recasens	id.	38
31	104	Pere Fernández	Agustí Poch	id.	39
32	63	Marta Dalmau	Manel Dalmau	id.	39
33	137	David Hernández	Daniel Forgas	id.	41
34	74	Maribel Garrigó	Ricard Vilanova	id.	41
35	11	Miquel Alcaraz	Franc Alcaraz	id.	41
36	61	Lluïsa Coloma	Paco Moya	id.	43
37	8	Ramon Also	Ignasi Also	id.	43
38	9	Oscar Salvat	Manel Montoliu	id.	43
39	51	Jordi Candela	Modesta Carabantes	id.	44
40	126	Carles Jordà	Josep Vidal	id.	45
41	69	David Soler	Maite Baquedano	id.	46
42	114	Joan Martí	Encarna Torras	id.	47
43	106	Tina Moya	Júlia Ferrer	id.	48
44	19	Domingo Trullàs	Alfons Trullàs	id.	48
45	155	Rogeli Martín	Antoni Martí	id.	48
46	49	Aleida Guimerà	Jaume Guimerà	id.	48
47	117	Dolors Farreras	Jofre Capdevila	id.	49
48	3	Francesc Muntaner	Montserrat Ferret	id.	49
49	91	Teresa Roger	Lurdes Salvador	id.	50
50	1	Eliseo Oltra	Jalil Jalali	id.	51
51	28	Joan Alsina	Valenti Mairal	id.	52
52	34	Ramon Falcó	Roser Gómez	id.	52
53	84	Guillem Alsina	Josep Miquel Alba	id.	54
54	93	M. Dolors Vidal	Cristina Franco	id.	55
55	13	Llorenç Torner	Roser Vallverdú	id.	55
56	7	Carles Munts	David Sánchez	id.	57

A.E. TALAIA

XXXVI Marxa Social d' Orientació i Regularitat per Descripció XXI Marxa Intersocial 13 de Març de 1994

57	108	Aida Toledano	Pau Rubio	id.	58
58	143	Danià Pérez	M. Dolors Borrull	id.	59
59	163	Cristòfol Soler	Francesc Llorac	id.	59
60	47	Carne Forgas	Cristina Forgas	id.	60
61	116	Rosa Adsuar	Isidre Llobet	id.	61
62	45	Josep Bertran	Sagrario Layos	id.	61
63	70	Teresa Pujol	Salvador Baig	id.	62
64	153	Montserrat Porcar	Angels Marro	id.	62
65	119	Jordi Moncho	Monica Mila	id.	63
66	14	Jaume Ayza	Mireia Sivil	id.	63
67	44	Núria Forgas	Carne Oltra	id.	63
68	12	Juli Curià	Ramona Vila	id.	66
69	138	Oriol Pagès	Andreu Roig	id.	71
70	92	Cristina Carreras	Noemi Prat	id.	73
71	112	Isidre Rigual	Carne Mestres	id.	74
72	103	Arcadi Pijuan	Gisela Volkenroth	id.	89
73	82	Fèlix Hernández	Encarna Borrell	id.	98
74	115	Núria Alba	Marta Elias	id.	99
75	98	Florenci Oliva	Irene Travesset	id.	100
76	152	Carne Soler	Evelia Casado	id.	101
77	121	Jaume Planas	Carne Silvestre	id.	114
78	146	Enric Figuera	Celi Gargallo	id.	118
79	99	Casimir Massana	Neus Cuadras	id.	118
80	20	Rosa Grifell	Ginesta Guindal	id.	121
81	86	Felipe Laborda	Angels Mas	id.	134
82	136	Ramona Gallart	Francesc Soler	id.	215

NO CLASSIFICATS

83	168	Jordi Casas	Francesc Casas	Prensa	—
84	169	Pere Masdeu	Marta Masdeu	Talaia	—

INTERSOCIAL

Ordre	Dorsal	EQUIP		Entitat	Punts
1	17	M. Lluïsa Domingo	Magdalena Escala	C.E. Molins	22
2	81	Manel Ventura	Glòria Riba	C.N. Igualada	24
3	77	Marta Alcalà	Albert Arbós	C.E. Blaus	28
4	100	M. Teresa Montfort	Antoni Gómez	C.E. Molins	30
5	164	Loreto Almirall	Ricard Baquès	C.E. Sitges	33
6	41	Gener Aymami	Elisa Tomàs	U.E.C. Sants	34
7	142	Lluís Pintado	Núria Gómez	C.E. Molins	34
8	32	Roger Domingo	Ramon Casas	F.E. Barcelona	35
9	2	Núria Ricart	Emilia Velasco	U.E.C.	36
10	73	Marc Beramendi	Josep Armengol	C.E. Blaus	37
11	130	Marta de la Penya	Angelina Busquets	C.E.P.	37
12	64	Diego López	Francesc Pascual	C.E. Sitges	39
13	101	Lluís Fructuoso	Joan Jubero	U.E.C. Sants	40
14	25	Lluís Mayoral	M. Angel Querol	C.E. Blaus	41
15	62	Manel Aparicio	M. Pilar Nieves	U.E.C. Sants	42
16	105	Joan Bascompte	Jordi Bascompte	U.E.C. Sants	42
17	10	Vinyet Baquès	Ricard Baquès	C.E. Sitges	43
18	15	Carles Alcalà	Oriol Alcalà	C.E. Blaus	46
19	66	Jaume Montoliu	Anna Montoliu	C.E. Blaus	50
20	36	M. Angels Castro	M. Josep Telles	U.E.C. Sants	52
21	65	Lluís Barrachina	Pilar Barrachina	C.E. Molins	52
22	79	Joan Tutusaus	Marta Almirall	C.E. Sitges	52
23	161	Albert Delafuente	Joan Llorens	C.E. Sitges	53
24	38	M. Pilar Vinyals	Josep M. Castellarnau	U.E.C. Olesa	53
25	128	Joan Esquerrer	Xavier Esquerrer	C.E. Blaus	54
26	58	Josep Campmajor	Anna Campillo	C.E. Molins	56
27	167	Josep Ricard	Gemma Maset	U.E.C. Sants	56

A.E. TALAIA

XXXVI Marxa Social d' Orientació i Regularitat per Descripció

XXI Marxa Intersocial

13 de Març de 1994

28	23	Montserrat Lleonard	M. del Mar Aparicio	U.E.C.	58
29	166	Josep Bolea	Silvia Taron	C.E. Sitges	58
30	27	Xavier Massana	Robert Massana	C.E. Sitges	61
31	31	A. Felipe	Enric Nebleza	C.E. Sitges	66
32	60	Josep Iglesias	Joan Padrís	U.E.C. Sants	66
33	97	Francesc Lucas	Rafael Escobar	C.E. Molins	74
34	5	Xavier Castellarnau	Maria Vázquez	U.E.C.	79
35	110	Enric Viver	Oscar Viver	U.E.C. Sants	80
36	145	X. Bricollé	Josep Sánchez	C.E. Sitges	80
37	165	Loreto Baquès	Juanjo	C.E. Sitges	85
38	78	Robert Macias	F. Alcantud	C.E. Sitges	103
39	48	Carles Fuentes	Lluís Carlos Martí	U.E.C. Sants	111
40	141	Josep Figueras	Jordi Figueras	C.E. Sitges	112
41	111	Lluís Domingo	Rosa Milà	F.E. Barcelona	125
42	75	Joan Miró	Marta Ventós	U.E.C. Sants	132
43	50	Rafael Vázquez	Antonia Muñoz	U.E.C. Olesa	175
44	158	Jacint Riu	Enric Cala	U.E.C. Sants	175

NO CLASSIFICATS

45	53	Carles Montoliu	Maite Carrillo	C.E. Blaus	---
46	24	Miquel Cuatrecases	Montserrat Ribas	C.N. Igualada	---
47	140	Ester Queralt	Alex Bardolet	C.E. Molins	---

CLASSIFICACIO PER CLUBS (3 MILLORS EQUIPS)

1	C.E. MOLINS	86 PUNTS
2	C.E. BLAUS	106 PUNTS
3	U.E.C. SANTS	110 PUNTS
4	C.E. SITGES	115 PUNTS

ALTRES					
Ordre	Dorsal	EQUIP		Entitat	Punts
1	42	Mercedes Caveró	M. Marrase	Vilanova	31
2	131	Joan Masip	Maite Grifell	Unió Vilanovina	32
3	72	Paco Escribano	Núria Valls	Unió Vilanovina	34
4	124	Llorenç Fuster	M. Victòria Valentines	Vilanova	35
5	151	J.Anton Rovira	Pepita Bertran	Canyelles	38
6	26	Miquel Angel Ibañez	Oriol Ibáñez	Unió Vilanovina	39
7	67	Josep Marín	Josefa Martín	GER	40
8	144	Miquel Ruiz	Consuelo Cuadra	Vilanova	41
9	39	Antoni Márquez	Ricard Belascoain	Unió Vilanovina	41
10	59	Francesc Jasanada	Josep Jasanada	Unió Vilanovina	41
11	89	Eulàlia Camicer	Ester Inglada	Vilanova	47
12	148	Carles Robert	Oriol Toledano	Vilanova	48
13	113	Lluís Pujol	Conxita Socias	Unió Vilanovina	48
14	55	Josep Moya	Teodora Rodríguez	C.S. Ribetà	50
15	107	Lluís Coll	Josep M. Cuadras	C.S. Ribetà	52
16	127	Jaume Gavalda	Roser Baig	GER	53
17	150	Susagna Samarra	Marta Catalan	Vilanova	54
18	162	Ester Ivern	Andreu González	Vilanova	54
19	159	Xavier Massana	Núria Milà	Vilanova	60
20	54	Jordi Rius	Sergio Aguilera	Vilanova	67
21	37	Lluís Casademont	Lluís Casademont	GER	69
22	88	Angels Lorente	M.C. Marrugat	Vilanova	72
23	96	David Sabrià	Josep Sabrià	Unió Vilanovina	81
24	94	Antonio Almedo	Mercè Botella	Vilanova	85
25	16	Jaume Rosselló	David Ferrer	Unió Vilanovina	93
26	122	Avet Curià	Joan Ramon	GER	94
27	90	Griselda Llaó	R. Donald	Vilanova	176
NO CLASSIFICATS					
28	129	Mercedes López	Manel Estrada	Vilanova	---

A.E. TALAIA
XXXVI Marxa Social d' Orientació i Regularitat per Descripció
XXI Marxa Intersocial 13 de Març de 1994

*Les
Marxes
d'Orientació
i de
Regularitat*

**36a MARXA
D'ORIENTACIO
PER DESCRIPCIO
CANYELLES-ST.MIQUEL D'OLERDOLA**

El passat dia 13 de març se celebrà una nova edició de la Marxa d'Orientació per Descripció. Ha estat la 36a edició a nivell social i la 21a intersocial i, avui per avui, la marxa que recull la participació més elevada de Catalunya. Es ben cert que per a recollir 159 equips participants hi intervenen diversos factors i, possiblement, la proximitat geogràfica en sigui el més important. Però si al darrere no hi hagués una voluntat col·lectiva de fer les coses ben fetes i d'intentar corregir els errors -que també n'hi ha- de l'edició precedent, aquest aspecte no seria suficient.

L'itinerari d'aquest any ha estat dur; en som conscients, però, a vegades, per lligar diversos indrets interessants cal salvar desnivells notables. Sabem que ha agradat, però també que els 13503 metres, que hom recomanà que es fessin en 3 h 51' 30" i 1 h 7' de temps neutralitzat (3,499 km/h de promig), semblava una distància molt més llarga de la que en realitat fou.

Amb la intenció de repartir els premis en finalitzar la prova, preveïem de donar la sortida al primer equip a dos quarts de vuit en punt, sota el porxo del Casal Municipal de Canyelles. L'itinerari s'iniciava travessant el nucli antic de la vila, sortint del pla de l'església cap al barri de les Quintanes, davant la Font de Bertran de Canyelles; travessava el fondo de la Comella i, per darrera la casa del Pinar, enfilàvem un corriol boscos paral·lel a la carretera fins a la Roca Foradada, on s'havia entaforat el control de pas 1. Cal reconèixer que en aquest control, tot i ésser el primer, no s'havia previst que s'hi concentrés

tanta gent. La represa fins als plans de Cogullada tampoc era gens fàcil. Vora la masia de Cogullada (control B), s'hi establí el servei d'esmorzar. Cal remarcar la millora respecte a l'any passat que ha dut a terme el mateix equip: Chapeau!

Algunes dreceres en el descens (control de pas 2) fins a la fondalada de Cogullada per emprendre la costeruda ascensió fins a Segarrulls (control C). A partir d'aquí, un entretingut corriol ens menava fins a la Font de Fontanilles

La sortida de la Marxa al Casal de Canyelles. Foto: F. Casas

Masia Cogullada. Arribada d'uns marcadors al control B. Foto: F. Casas

A.E. TALAIA

XXXVI Marxa Social d' Orientació i Regularitat per Descripció XXI Marxa Intersocial 13 de Març de 1994

(control D), on brolla una aigua excel·lent. Una nova ascensió fins a una torre d'alta tensió i seguim planejant fins al bucòlic paratge de la Font de l'Alba (control E); el control de pas 3 que s'hi havia situat tenia ganxo i més dels que el varen obviar hi haurien caigut si els equips no s'hi haguessin presentat tan agrupats. A l'entrada del recinte monumental d'Olèrdola, s'hi havia situat el control F, obrint un parèntesi de 25' autoneutralitzats per visitar els vestigis de la població ibèrica i també romana, amb l'obligatorietat de visitar l'església i marcar el control de pas 4.

El següent control, molt proper a l'anterior, era al Pla dels Albats, just al davant de l'enderrocada capella romànica de Santa Maria, vorejada de tombes antropomorfes de dimensions ben variables, per bé que la majoria són d'infants.

Seguidament planejàvem per bon camí vers la serra de l'Aliga, amb bones vistes de l'església i panorama obert a llevant i a migdia. Més endavant l'organització tingué l'acudit de fer-nos passar per dins d'una foradada que traspassa d'un vessant a l'altre de la muntanya, per davallar sobre la mateixa conducció d'aigua fins al llit del fondal on s'hi havia situat el control H. Un cop assolida novament la serra de Cogullada, ens acostàvem fins a Cal Domingo, amb un control ben predisposat a complir amb la seva missió...

Faldejàvem les Costes de Canyelles fins a emprendre la decidida ascensió cap a les Penyes de l'Escofet, que els amics del GEAM, després de tantes vies obertes i cursats organitzats, han acabat per anomenar "La Facu" (de facultat, llicenciatura, etc.). Déu n'hi do aquesta pujada quan la marxa es trobava a les acaballes...! Un afegit fet entrar per força, però l'indret mereix ésser visitat per la bona vista que proporciona i per l'història d'aquestes roques tan lligades a la nostra Entitat.

La Font del Bosc és una altra vorada interessant, per bé que tampoc proporciona aigua a l'assedegat participant. Abans del darrer control

L'organització, amatenent, repartia entrepans als marxadors al control B. Foto: F. Casas

El control C a la masia de Segarrullès. Foto: F. Casas

El control D a la Font de Fontanilles. Foto: F. Casas

A.E. TALAIA

XXXVI Marxa Social d' Orientació i Regularitat per Descripció XXI Marxa Intersocial 13 de Març de 1994

de neutralització (J), hi havia el setè de pas. A partir d'aquí, només una llarga i distreta passejada fins al mateix punt de partida.

Si hem de fer una valoració crítica de la prova, no podem obviar la congregació de la Roca Foradada i la duresa global de l'itinerari malgrat la reduïda llargada (gairebé 14 quilòmetres). Tanmateix l'endarreriment d'alguns equips cuers menà a un retard en el temps previst per a la presentació de les classificacions provisionals; malgrat això es van atendre totes les reclamacions. D'altra banda, cal treure importància a les reclamacions d'un veterà equip igualadí pel fet de ser l'únic cas i curiosament reincident en la singularitat. Sense llevar la possible raó de la queixa que poguessin tenir, hauria calgut estar dins el context de la prova i no haver expressat proves manifestes de menyspreu, perquè de ben segur no ens ho mereixem.

En el vessant positiu cal esmentar el mateix itinerari, ja que a pesar dels sobtats desnivells, hem de creure -per les manifestacions rebudes- que va agradar molt i va ser motiu per mostrar raconades desconegudes a la majoria de participants. Dins l'ordre tècnic, realitzar la solidesa en totes les facetes que acaben per donar a la nostra marxa una categoria indiscutible, producte dels múltiples i variats esforços de molts voluntaris que extremen la diligència en la seva aportació. Cal esmentar també les col·laboracions puntuals d'altres seccions de l'Entitat i del GREV, les facilitats que donaren els reponsables del Casal de Canyelles, la Creu Roja, els voluntaris forestals i la mateixa presència de l'alcalde de Canyelles.

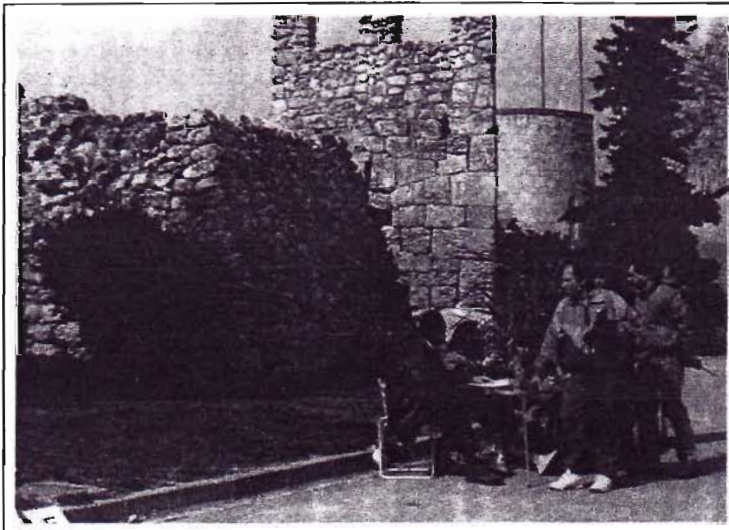
El repartiment de premis fou el més esplèndid que s'havia fet mai i va en consonància amb l'alta participació, que supera encara la de l'any passat:

153 equips classificats
5 equips desqualificats
1 equip de premsa

TOTAL 159 equips participants

El control E a la bonica raconada de la Font de l'Alba. Foto: F. Casas

Al castell d'Olió d'Alba hi havia el control F. Foto: F. Casas

Marxadors passant pel costat de les tombes antropomorfes al Pla dels Abats. Foto: F. Casas

A.E. TALAIA

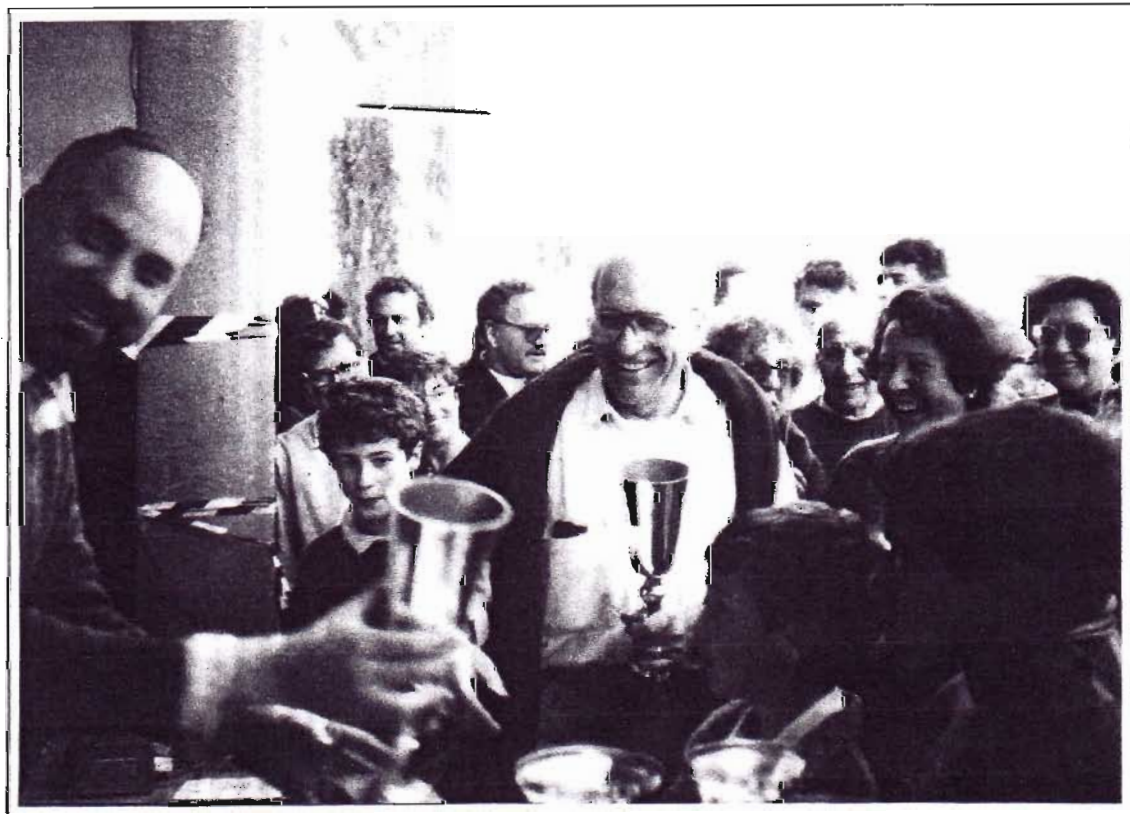
XXXVI Marxa Social d' Orientació i Regularitat per Descripció
XXI Marxa Intersocial 13 de Març de 1994

La Marxa s'ha guanyat a pols un prestigi dins les activitats del concert social, avalat per la nombrosíssima participació que la recolza. Ara ve el repte per als organitzadors de saber trobar la fórmula de descongestió en la sortida perquè la Marxa obeeixi al seu esperit, és a dir, que els participants s'orientin per la descripció de l'itinerari que se'ls facilita i no pas per l'actuació dels equips que el precedeixen. Cal trobar aquest sistema innovador i saber mantenir la Marxa en el nivell assolit.

Antoni Sagarra i Mas
Grup de Marxes

La M. Carme i el Lluís. Informantitzant les dades de la classificació. Foto: B. Forgas

Cos: a cloenda, el repartiment de premis al final de la Marxa. Foto: B. Forgas

**UTILITZEU ELS SERVEIS I PRODUCTES QUE
US OFEREIXEN ELS NOSTRES ANUNCIANTS
ELLS COL.LABOREN A LA NOSTRA REVISTA**

Canyelles

Rècord de participació a la Marxa d'Orientació per Descripció de la Talaia

JORDI CASAS

La XXI Marxa d'Orientació per Descripció (XXXVI Marxa Social) que es va celebrar diumenge passat, 13 de març, organitzada per l'Agrupació Excursionista Talaia de Vilanova i la Geltrú, entre els termes municipals de Canyelles i Oïrdola, va repetir l'èxit de participació obtingut en l'edició precedent realitzada en el terme de Sant Pere de Ribes. Enguany, fins i tot es va superar lleugerament el nombre d'equips participants de la Marxa de l'any passat, que va reunir 148 parelles. Aquest any van ser 156 els equips que van sortir de Canyelles per participar en aquesta prova tradicional del calendari anual de l'Agrupació Excursionista Talaia de Vilanova i la Geltrú.

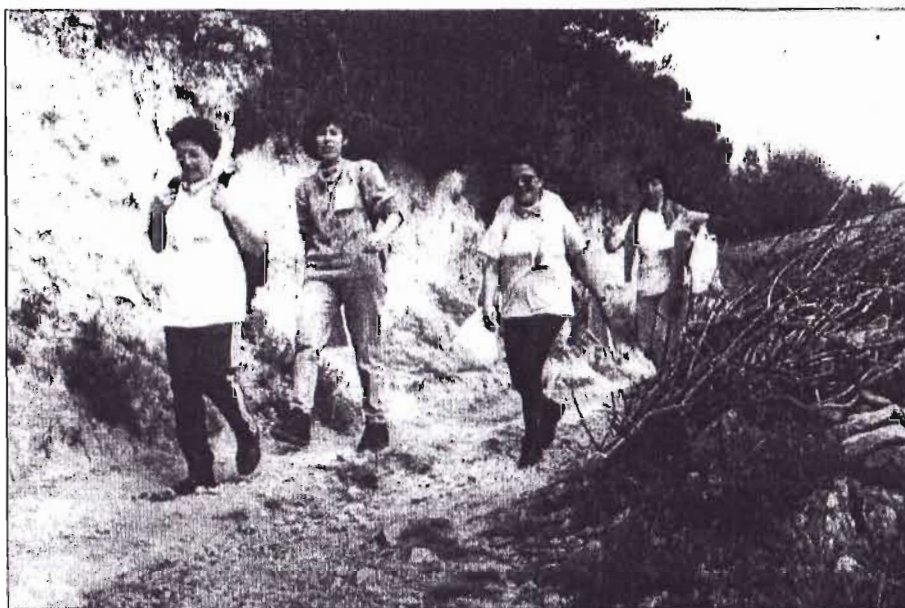
L'itinerari muntanyenc que aquest diumenge van recórrer els equips participants guiant-se només per uns fulls descriptius incomplets facilitats per l'organització, podria ser considerat de bastant dur. El recorregut total no sobrepassava els quinze quilòmetres però per les característiques de la zona i la inclusió en la ruta del pas per diversos indrets insòlits

va sobrefatigar els participants, molts dels quals van acabar convençuts que el quilometratge era força més llarg.

Entre les dificultats que els equips es van trobar en el camí destaquen: les sifonades, en especial la que hi ha entre les masies Cogullada i Sagarull; pujades asperoses com la d'un tallafoc a la zona de les Fontanilles; el creuament de les tarteres de les penyes de l'Escofet; o l'haver de grimpar per superar el desnivell de la Roca Foradada, situada a la vora de la carretera de Vilafranca, i una plana farigolera propera a la masia Cogullada.

El més insòlit amb el que es van trobar els participants va ser passar per l'interior d'una mina per on transcorre una canonada d'aigua. La foradada de més de cinquanta metres de llargada que permetia passar d'un vessant de muntanya a un altre estava insuficientment il·luminada en el seu interior, i, la seva poca alçada, va provocar que tothom, sense excepció, en sortís amb alguns quants cops al cap.

Els marxadors també van transitar per algunes zones planes i plaents, ben escollides

156 parelles van participar en aquesta exitosa Marxa

CASAS

per l'organització. Entre elles cal esmentar el lloc de l'esmorzar, que va ser la masia Cogullada, situada en el límit entre les comarques de l'Alt Penedès i el Garraf.

També va ser un encert que, a dalt del castell d'Oïrdola, hi

hagués temps per què tots els participants visitessin l'església romànica, i, posteriorment, que els marxadors passessin obligadament pel conegut Pla dels Albats.

La classificació d'aquesta XXI Marxa va ser la següent:

primer la parella formada per Rafael Burcet i Jaume Miravent, segon Josep Maria Casas i Conxita Soler, tots ells de l'A.E. Talaia. El tercer lloc, primer en la classificació intersocial, va ser per la parella M.Ll. Domingo i M. Escala, del C.E. Molins.

A.E. TALAIA
XXXVI Marxa Social d'Orientació i Regularitat per Descripció
XXI Marxa Intersocial
13 de Març de 1994

**Agrupació
Excursionista
TALAIA**

**VILANOVA I LA GELTRÚ
GRUP DE MARXES**